

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2016.12.21.
COM(2016) 819 final

2016/0412 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a biztosítási intézkedést és vagyonekmozgást elrendelő határozatok kölcsönös
elismeréséről**

{ SWD(2016) 468 final }

{ SWD(2016) 469 final }

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A bűnözés egyik fő indítéka az anyagi haszonszerzés. Így tehát a bűnözés hasznának elvonása, és annak elérése, hogy a „bűnözés ne érje meg”, igen hatékony mechanizmust jelent a bűnözés elleni küzdelemben. A bűnözés eredményeként keletkezett vagyoni eszközök elkobzása a bűnözés, így a szervezett bűnözés megelőzésére és leküzdésére, a sértettek kártérítésére, valamint arra irányul, hogy további forrásokat biztosítson a bűnüldözési tevékenységek, illetve az egyéb bűnmegelőzési kezdeményezések és a sértettek kártérítése számára. A vagyoni eszközök befagyasztása és elkobzása a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemnek is fontos eszköze. A 2015-ben és 2016-ban az Európai Unióban és azon kívül bekövetkezett terrortámadások rávilágítottak arra, hogy sürgősen meg kell akadályozni a terrorizmust és küzdeni kell ellene. A terrorizmus finanszírozásának felszámolása által jelentett kihívás, illetve a terrorizmus szoros kapcsolata a szervezett bűnözői hálózatokkal határozott, gyors és következetes fellépést tesz szükségessé a vonatkozó jogszabályok korszerűsítése, azok végrehajtásának biztosítása, illetve a tagállamok közötti, valamint a szélesebb körű együttműködés javítása érdekében.

A 2015. április 28-i európai biztonsági stratégia¹ kiemelte, hogy olyan intézkedésekre van szükség, amelyek hatékonyabban és átfogóbban kezelik a terrorizmus finanszírozását. Az egyik megjelölt prioritás a szervezett bűnözői hálózatok és finanszírozási módjaik felszámolása volt. Ebben az összefüggésben az európai biztonsági stratégia stratégiai jelentőséget tulajdonított annak is, hogy javítani kell a vagyoni eszközök befagyasztását és vagyonelkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerését.

Az újabb kutatások² szerint az Európai Unióban a tiltott piacok forgalma körülbelül 110 milliárd EUR, vagyis az EU 2010. évi GDP-jének hozzávetőleg 1%-a. Jóllehet korlátozott statisztikai adatok állnak rendelkezésre, a bűncselekményből származó jövedelem Unión belül visszaszerzett összege csak kis hányadot tesz ki: a bűncselekményből származó becsült jövedelem 98,9%-át nem kobozzák el, és az továbbra is a bűnözők rendelkezésére áll. Egy működőképes vagyon-visszaszerzési szabályozás jelenti az előfeltételét annak, hogy több bűnözésből származó vagyoni eszközt lehessen lefoglalni. Ez magában foglalja a vagyoni eszközök befagyasztását és vagyonelkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerésének hatékony keretszabályozását. Noha létezik uniós szintű, a vagyoni eszközök befagyasztását és vagyonelkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről szóló szabályozás, az inkonzisztens, elavult és olyan joghézagokat hagy szabadon, amelyeket a bűnözők ki tudnak használni. A bűnözésből származó vagyoni eszközök elkobzásának jelentőségét elismerte az Európai Unió. A tamperei Európai Tanács következtetéseinek 1999-ben történt elfogadását követően 2001 és 2006 között négy, a vagyoni eszközök befagyasztásáról és vagyonelkobzásáról szóló jogi aktus elfogadására került sor (köztük két, kölcsönös

¹ COM(2015) 185 final. Lásd még az európai biztonsági stratégia megvalósítása a terrorizmus elleni küzdelem és a hatékony és valódi biztonsági unió előkészítésének érdekében című bizottsági közleményt (COM(2016) 230 final, 13. o.).

² Europol, Criminal asset recovery in the EU, Survey of Statistical Information 2010-2014, Key findings, 4. o.; lásd még: Report of organised Crime Portfolio, 2015, From Illegal Markets to legitimate businesses: the portfolio of organised crime in Europe, <http://www.ocportfolio.eu/>.

elismerésről szóló aktusára), amelyek mindegyike (legalább részben) mindmáig hatályban van³.

Párhuzamosan erőfeszítések történtek a bűncselekményből származó jövedelem és az elkövetési eszközök azonosításának és felkutatásának megerősítése érdekében. A 2007/845/IB tanácsi határozat⁴ vagyon-visszaszerzési hivatalok létrehozását írja elő valamennyi tagállamban.

A Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően a vagyonekbevételeket a szervezett bűnözés elleni küzdelem hatékony eszközeként uniós szinten stratégiai prioritássá nyilvánították. A 2014/42/EU irányelv minimumszabályokat határoz meg a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztását és elkobzását illetően.

A 2014/42/EU irányelv elfogadása során az Európai Parlament és a Tanács közös nyilatkozatban hívta fel a Bizottságot, hogy *„tekintettel arra, hogy szükség van az Unión belül a bűncselekményből származó jövedelem és az elkövetési eszközök befagyasztására és elkobzására irányuló átfogó rendszer kialakítására, az Európai Parlament és a Tanács felszólítja a Bizottságot, hogy mihamarabb terjesszen elő jogalkotási javaslatot a biztosítási intézkedést vagy vagyonekbevételeket elrendelő határozatok kölcsönös elismerésére vonatkozóan [...]”*.⁵ A felhívást számos esetben megismételték a kétoldalú kapcsolatok és a szakértői találkozók keretében.

E közös nyilatkozatban az Európai Parlament és a Tanács arra is felkérte a Bizottságot, hogy elemezze a nem ítéleten alapuló vagyonekbevételekről szóló közös szabályok bevezetésének megvalósíthatóságát, célszerűségét és lehetséges előnyeit, figyelembe véve a tagállamok jogi hagyományai és jogrendszerei között fennálló különbségeket. Ezen elemzés elkészítése érdekében a Bizottság 2016. szeptemberben és novemberben szakértői értekezletet szervezett. A tervek szerint a megvalósíthatósági elemzés 2017-ben készül el.

2016. február 2-i, *„Cselekvési terv a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem fokozásáról”* című közleményében⁶ az Európai Parlament és a Tanács hangsúlyozta, hogy gondoskodni kell arról, hogy a terrorizmust finanszírozó bűnözőket megfosszák vagyoni eszközeiktől. A Bizottság vállalta, hogy 2016 végére megerősíti a vagyoni eszközök befagyasztását és elkobzását elrendelő határozatok kölcsönös elismerését. Kiemelték, hogy *„az ítéletek és bírósági határozatok kölcsönös elismerése a biztonsági keret alapvető elemét képezi”*.

2016. októberben az Európai Parlament a Laura Ferrara parlamenti képviselő által előterjesztett, a korrupció elleni küzdelemről szóló jelentés összefüggésében ismét felhívta a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a biztosítási intézkedést és vagyonekbevételeket elrendelő határozatok kölcsönös elismerésének megerősítéséről.⁷

³ Lásd az uniós keretszabályozásról szóló 3.3. szakaszt.

⁴ A Tanács 2007/845/IB határozata (2007. december 6.) a tagállamok vagyon-visszaszerzési hivatalai közötti, a bűncselekményből származó jövedelmek és a bűncselekményekhez kapcsolódó egyéb tulajdon felkutatása és azonosítása terén való együttműködésről (HL L 332., 2007.12.18., 103. o.).

⁵ 7329/1/14 REV 1 ADD 1 tanácsi dokumentum. 2013. június 11-i zárójelentésében az Európai Parlament Szervezett Bűnözés Problémájával Foglalkozó Különbizottsága is olyan európai jogalkotásra hívott fel, amely rendelkezik a létező kölcsönös elismerésről szóló jogi aktusok teljes körű alkalmazásáról és a vagyonekbevételeket elrendelő határozatok azonnali végrehajthatóságáról, lásd: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP/TEXT+TA+P7-TA-2013-0245+0+DOC+XML+V0/EN>

⁶ COM(2016) 50 final, 1.3. fejezet

⁷ Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság által 2016. október 7-én elfogadott Ferrara-jelentés.

A jelen kezdeményezés a kölcsönös elismerésre vonatkozó hatályos jogi aktusok azonosított hiányosságaira,⁸ illetve az e felhívásokra adott válasz. A kezdeményezés a biztosítási intézkedést és vagyonekobjást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről szóló fennálló uniós jogszabályokra támaszkodik, és kezeli azt, hogy a tagállamok a bűncselekményből származó vagyoni eszközök befagyasztásának és elkobzásának új formáit alakították ki. Figyelembe veszi továbbá az uniós szintű fejleményeket, beleértve a vagyoni eszközök befagyasztását és vagyonekobjást elrendelő határozatok 2014/42/EU irányelvben előírt minimumszabályait. Míg az irányelv a vagyoni eszközök befagyasztásának és elkobzásának belföldi lehetőségeit fokozza, a javaslat a biztosítási intézkedést és vagyonekobjást elrendelő határozatok határokön átnyúló végrehajtásának javítására irányul. A két jogi aktusnak együtt kell hozzájárulnia a hatékony vagyon-visszaszerzéshez az Európai Unióban.

• **Összhang a szakpolitikai terület jelenlegi uniós jogi keretével**

A jelenlegi uniós jogi keret öt főbb jogi aktusból áll. A vagyoni eszközök felkutatásáról szóló 2007/845/IB tanácsi határozaton kívül ezek közül kettő kölcsönös elismerésről szóló aktus, kettő pedig harmonizációs intézkedés. A jogi aktusok mindkét típusára szükség van annak érdekében, hogy a bűncselekményből származó vagyoni eszközök visszaszerzésének működőképes rendszere álljon rendelkezésre, és ezek kiegészítik egymást.

A kölcsönös elismerésről szóló aktusok:

A vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról szóló, 2003. július 22-i **2003/577/IB tanácsi kerethatározat**⁹ és a kölcsönös elismerés elvének a vagyonekobjást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló, 2006. október 6-i **2006/783/IB tanácsi kerethatározat**¹⁰ a vagyoni eszközök határokön átnyúló esetekben történő visszaszerzésének elősegítésére irányulnak.

Mindkét kerethatározat a kölcsönös elismerés elvén alapul, és hasonló módon működnek. Mindkét jogi aktus azt írja elő, hogy a valamely tagállamban kibocsátott, a vagyoni eszköz befagyasztását vagy elkobzását elrendelő határozatokat el kell ismerni és végre kell hajtani a másik tagállamban. A határozatokat a végrehajtó állam illetékes hatóságainak szóló tanúsítvánnyal együtt továbbítják, amelyet azoknak további alaki követelmények nélkül el kell ismerniük, és meg kell tenniük a végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

A kölcsönös elismerés a kibocsátó államban legalább három évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető, felsorolt bűncselekmények esetében nem tagadható meg a kettős büntethetőség hiánya esetén sem. Más esetekben az elismerés megtagadható, amennyiben az a bűncselekmény, amelyre a vagyoni eszköz befagyasztását vagy elkobzását elrendelő határozat vonatkozik, a végrehajtó állam joga szerint nem bűncselekmény. A kerethatározatok bizonyos esetekben egyéb megtagadási okokat is rögzítenek. E két kerethatározatot egy egységes jogi aktus fogja felváltatni – a javasolt rendelet.

Harmonizációs intézkedések:

A bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról szóló, 2005. február 24-i **2005/212/IB tanácsi kerethatározat**¹¹ azt írja elő

⁸ Lásd a hatásvizsgálat 4. szakaszát.

⁹ HL L 196/45., 2003.8.2. Meg kell jegyezni, hogy a bizonyítékok biztosításának vonatkozásában a 2003/577/IB kerethatározat helyébe az európai nyomozási határozatról szóló 2014/41/EU irányelv lépett.

¹⁰ HL L 328/59., 2006.11.24.

¹¹ HL L 68/49., 2005.3.15.

valamennyi tagállam számára, hogy alakítsanak ki olyan hatékony intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a legalább egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmények elkövetési eszközeinek és az azokból származó jövedelmek rendes elkobzását. A kerethatározat a kiterjesztett hatályú vagyoneklobzást illetően is vezetett be rendelkezéseket. Az e jogi aktus által előírt harmonizáció azonban igen alacsony szintű volt, és az nem szüntette meg a nemzeti vagyoneklobzási szabályozások eltéréseit.

A bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló, 2014. április 3-i **2014/42/EU irányelv**¹² 2016 októberéig kellett átültetniük a tagállamoknak. Az irányelv a 2005/212/IB kerethatározat egyes rendelkezéseit váltja fel. Míg továbbra is a 2005/212/IB kerethatározatot kell alkalmazni valamennyi, legalább egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményre a rendes vagyoneklobzást illetően, az irányelv hatálya kizárólag az úgynevezett eurobűncselekményekre terjed ki.¹³

A 2014/42/ EU irányelv minimumszabályokat rögzít a nemzeti befagyasztási és vagyoneklobzási szabályozásokat illetően: az eurobűncselekmények esetében rendes, illetve az eszközök értékének megfelelő vagyoneklobzást ír elő, abban az esetben is, ha az elítélésre a terhelt távollétében lefolytatott eljárás keretében került sor. Bizonyos feltételek mellett rögzíti a kiterjesztett hatályú vagyoneklobzásra vonatkozó szabályokat. Lehetővé teszi a vagyoneklobzást akkor is, ha az elítélés a gyanúsított vagy vádlott betegsége vagy szökése miatt nem lehetséges. Az irányelv emellett első alkalommal teszi lehetővé a harmadik személy tulajdonában álló vagyoni eszközök elkobzását. Végül az irányelv több eljárási biztosítékot is rögzít, így a következőket:¹⁴ a biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtásáról való tájékoztatáshoz való jog, beleértve legalább a rövid indokolást; a biztosítási intézkedést elrendelő határozat bíróság előtti megtámadásának tényleges lehetősége; a vagyoneklobzási eljárás során az ügyvédi segítség igénybevételéhez való jog; a tulajdonjog vagy más vagyoni jogok érvényesítésére való tényleges lehetőség; a vagyoneklobzást elrendelő határozat indokolásának közléséhez, illetve annak bíróság előtti megtámadásához való jog.

A javasolt rendelet összefoglalása

Az igazságszolgáltatás európai léptékű fogalma a fokozott jogi együttműködésen alapul, mind polgári, mind büntetőügyekben, a „kölsönös elismerés” elve révén, amely alapján minden jogrendszer fokozatosan elismerte, hogy a más tagállamok jogrendszereiben elfogadott határozatok érvényesek, és azokat további alaki követelmények nélkül el kell ismerni.

A kölsönös elismerési mechanizmusnak lehetővé kell tennie a tagállam számára, hogy közbenső alaki követelmények nélkül el tudja ismerni és végre tudja hajtani a másik tagállam által kibocsátott biztosítási intézkedést vagy vagyoneklobzást elrendelő határozatot. A javasolt rendelet a büntetőeljárások keretében kibocsátott biztosítási intézkedést és vagyoneklobzást elrendelő határozatok minden típusának kölsönös elismerését le fogja fedni, beleértve a

¹² HL L 127/39., 2014.4.29.

¹³ Az EUMSZ 83. cikke szerint az eurobűncselekmények az olyan különösen súlyos bűncselekmények, amelyek jellegüknél vagy hatásuknál fogva több államra kiterjedő vonatkozásúak, illetve amelyek esetében különösen szükséges, hogy az ellenük folytatott küzdelem közös alapokon nyugodjék. Ezek a következők: terrorizmus, emberkereskedelem és a nők és gyermekek szexuális kizsákmányolása, tiltott kábítószer-kereskedelem, tiltott fegyverkereskedelem, pénzmosás, korrupció, pénz és egyéb fizetőeszközök hamisítása, számítógépes bűnözés és szervezett bűnözés. Az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésére alapított jogalap miatt a 2014/42/EU irányelv hatálya az eurobűncselekményekre korlátozódik, és nem terjed ki a többi, jövedelmet eredményező bűncselekményre.

¹⁴ Lásd a 8. cikket.

kiterjesztett elkobzást, a harmadik féltől történő elkobzást, valamint az elítélés nélküli elkobzást elrendelő határozatokat is¹⁵.

A jelen rendeletjavaslat több módon javítja a kölcsönös elismerés jelenlegi jogi keretrendszerét:

- Közvetlenül alkalmazandó jogi aktus:
A javasolt rendelet elfogadását követően közvetlenül alkalmazandó lesz a tagállamokban. Ez egyértelműséget eredményez és kiküszöböli a nemzeti jogrendszerekbe való átültetéssel járó problémákat. A tapasztalatok azt mutatják, hogy mindmáig nem minden tagállam ültette át a befagyasztást és vagyoneklobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről szóló kerethatározatokat.
- Kiterjesztett hatály a jelenlegi kölcsönös elismerésről szóló jogi aktusokhoz képest:
A fennálló kerethatározatok által már lefedett vagyoneklobzási típusok (rendes elkobzás és kiterjesztett elkobzás, az utóbbi az elismerés megtagadásával kapcsolatos széles mérlegelési mozgástérrel) mellett a javasolt rendelet hatálya kiterjed a harmadik féltől történő elkobzásra, illetve a nem ítéleten alapuló büntetőjogi vagyoneklobzásra, és a jövőben nem biztosít széles mérlegelési mozgástérrel a kiterjesztett elkobzást illetően az elismerés megtagadására.
- Kiterjesztett hatály a 2014/42/EU irányelvhez képest:
A javasolt rendelet hatálya kiterjed az irányelv hatálya alá tartozó biztosítási intézkedést és vagyoneklobzást elrendelő határozatok valamennyi típusának kölcsönös elismerésére. Emellett a hatálya alá fognak tartozni a büntetőeljárás keretében hozott, nem ítéleten alapuló vagyoneklobzást elrendelő határozatok: a személy halálával, mentességgel, elévüléssel kapcsolatos esetek, az olyan esetek, amikor a bűncselekmény elkövetője nem azonosítható, illetve az egyéb olyan esetek, amikor a büntetőbíróság ítélet nélkül elkobozhat egy vagyoni eszközt, amennyiben a bíróság kimondta, hogy e vagyoni eszköz bűncselekményből származik. Ehhez az szükséges, hogy a bíróság megállapítsa, hogy egy vagyoni előny bűncselekményből származik. Ahhoz, hogy a rendelet hatálya alá tartozzanak, a vagyoneklobzást elrendelő határozat e típusait büntetőeljárás keretében kell meghozni, ezáltal a kibocsátó államban meg kell felelni minden, az ilyen eljárásra alkalmazandó jogi biztosítéknak.¹⁶
- A befagyasztást vagy vagyoneklobzást elrendelő határozatokkal kapcsolatos egyértelmű határidők:
Míg a befagyasztással mint óvintézkedéssel kapcsolatos intézkedéseket sürgősen kell megtenni, és azok elismerését és végrehajtását illetően rövid határidőkre van szükség, addig a vagyoneklobzást elrendelő határozatok elismerése és végrehajtása hosszabb idő alatt is történhet. A határidőket ugyanakkor a vagyoneklobzást elrendelő határozatok esetében is úgy kell megállapítani, hogy biztosítsák a hatékony határokon átnyúló eljárásokat.
- A befagyasztást és vagyoneklobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről szóló, közvetlenül alkalmazandó szabályokat és határidőket tartalmazó egységes jogi

¹⁵ A hatállyal kapcsolatos további részletekért lásd az 5.1. pontot és az 1. cikkhez fűzött magyarázatot.

¹⁶ Lásd az alapvető jogokról szóló 3. szakaszt.

aktus biztosítja, hogy a határozatokat haladéktalanul elismerjék és végrehajtsák az Unióban.

- **Tanúsítványminta és formanyomtatvány-minta:**

A gyors és hatékony mechanizmus biztosítását szolgálja továbbá a javaslat mellékletében található, a vagyonekbeavatást elrendelő határozatok kölcsönös elismerését célzó szabványosított tanúsítvány és a biztosítási intézkedést elrendelő határozatok formanyomtatványai. Ezek tartalmazzák minden, a határozattal kapcsolatos releváns információt, amely segítséget nyújt a végrehajtó hatóságnak abban, hogy pontosan a megcélzott vagyontárggyal kapcsolatban intézkedjen, valamint megkönnyíti a külföldi intézkedés illetékes nemzeti hatóságok általi elismerését és végrehajtását. A biztosítási intézkedést elrendelő határozatok formanyomtatványai a lehető legnagyobb mértékben leegyszerűsítik a biztosítási intézkedést elrendelő határozatok kölcsönös elismerési eljárását, mivel ahhoz nem kapcsolódik további belföldi biztosítási intézkedést elrendelő határozat. A biztosítási intézkedést és vagyonekbeavatást elrendelő határozatok elismerését és végrehajtását biztosító eljárásokat a javaslat külön szabályozza annak érdekében, hogy egyszerűsítse az illetékes nemzeti hatóságok általi közvetlen alkalmazást.

- **Kommunikáció az illetékes hatóságok között:**

A javaslat hangsúlyos eleme az illetékes hatóságok közötti kommunikáció, a biztosítási intézkedést és vagyonekbeavatást elrendelő határozatok zökkenőmentes és gyors elismerésének és végrehajtásának lehetővé tétele érdekében.

- **A sértettek jogai:**

A javaslat megfelelően figyelembe veszi a sértett kártérítéshez és kártalanításhoz való jogát. A javaslat biztosítja, hogy amennyiben a kibocsátó állam elkoboz egy vagyontárgyat, a sértett kártérítéshez és kártalanításhoz való joga elsőbbséget élvezzen a végrehajtó és a kibocsátó állam érdekével szemben.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A bűncselekményből származó vagyoni eszközök befagyasztásának és elkobzásának kölcsönös elismerése terén a fellépés jogalapját az Európai Unió működéséről szóló szerződés 82. cikkének (1) bekezdése jelenti, amely többek között azt mondja ki, hogy az Unióban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés a bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének elvén alapul.

A bírósági ítéletek és határozatok minden formájának az Unió egészén belüli elismerését biztosító szabályok és eljárások megállapítása, illetve a büntetőeljárások keretében és a határozatok végrehajtása terén a tagállamok igazságügyi vagy annak megfelelő hatóságai közötti együttműködés megkönnyítése érdekében rendes jogalkotási eljárás keretében lehet intézkedéseket megállapítani.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Az EUMSZ 82. cikkének (1) bekezdése lehetőséget ad az uniós jogalkotó számára rendeletek és irányelvek elfogadására.

Mivel a javaslat határokon átnyúló eljárásokat érint, amelyeknél egységes szabályokra van szükség, nem kell mozgásteret biztosítani a tagállamok számára az ilyen szabályok átültetésére. A rendelet közvetlenül alkalmazandó, egyértelműséget és fokozottabb

jogbiztonságot kínál, továbbá elkerüli azokat az átültetési problémákat, amelyekkel a befagyasztást és vagyonekpozíciót elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről szóló kerethatározatok szembesültek. A fenti okok miatt a jelen kölcsönös elismerésről szóló jogi aktus céljaira legalkalmasabb formának a rendelet tekinthető.

- **Szubszidiaritás és arányosság**

Az EUSZ 5. cikkének (3) bekezdése szerint az Unió csak akkor járhat el, ha a javasolt fellépést a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani. Az EUMSZ 67. cikke előírja, hogy az Unió a bűncselekmények megelőzése és leküzdése révén a biztonság magas szintjét nyújtja a polgárok számára. A bűnözők vagyoni eszközeit gyakran több országban is befektetik. Az uniós dimenzió igazolja az európai fellépést.

Míg a határokon átnyúló bűnügyi, illetve vagyoni eszközöket célzó nyomozásokra több országban is sor kerülhet, addig a büntetőeljárás és a vagyonekpozícióhoz vezető bírósági tevékenység rendszerint csak egy tagállamban zajlik, vagyis a vagyonekpozícióval kapcsolatos eljárások lényegében nemzeti jellegűek maradnak. Uniós dimenziójuk ugyanakkor egyértelmű a határozatok más tagállamokban történő végrehajtása során. Ennélfogva a vagyonekpozíció visszaszerzés hatékony együttműködést igényel a tagállamok között. A határokon átnyúló együttműködés biztosításának leghatékonyabb módja a kölcsönös elismerésen alapul. A kölcsönös elismerés összhangban van a szubszidiaritás elvével, mivel egymás határozatainak elismerésére irányul, és azt a tagállamok önállóan fellépve nem érhetik el.

A javaslat hatálya nem terjed ki a vagyonekpozíciót elrendelő határozatok valamennyi létező formájára (mint a polgári jogi és a közigazgatási jogi vagyonekpozíciót elrendelő határozatokra), és az a büntetőeljárások során meghozott vagyonekpozíciót elrendelő határozatokra korlátozódik. A javaslat nem lép túl a kitűzött európai szintű cél eléréséhez megkívánt, illetve ahhoz szükséges mértéken.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

A 2003/577/IB határozat¹⁷ és a 2006/783/IB kerethatározat¹⁸ végrehajtási jelentéseit 2008-ban és 2010-ben fogadták el. E jelentések közzétételük időpontjában azt állapították meg, hogy az említett kerethatározatok tagállamok nemzeti jogrendszerébe történő átültetésének szintje nem kielégítő. A 2014/42/EU irányelvre vonatkozó bizottsági javaslatot kísérő 2012. évi hatásvizsgálat¹⁹ azt állapította meg, hogy jogi aktusra van szükség e területen a kölcsönös elismerés fokozása érdekében, konkrétan, hogy alapvető probléma áll fenn a fennálló intézkedések hatályát illetően, illetve hogy indokolt egy új, a kölcsönös elismerésről szóló jogi aktus elfogadása.

¹⁷ A Bizottság 2008. december 22-i jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak [COM(2008) 885 végleges - a Hivatalos Lapban nem tették közzé].

¹⁸ A Bizottság 2010. augusztus 23-i jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak [COM(2010) 428 végleges – a Hivatalos Lapban nem tették közzé].

¹⁹ A bűncselekményből származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatot kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentum, SWD(2012) 31 végleges.

A befagyasztást és vagyonekmozgást elrendelő határozatok Európai Unión belüli kölcsönös elismerésének végrehajtásáról szóló összehasonlító jogi tanulmány²⁰ 2013-ban készült, és arra a megállapításra jutott, hogy egy a kölcsönös elismerésről szóló koherens jogi aktust kellene kidolgozni. Ezenkívül az utóbbi években számos, a befagyasztást és vagyonekmozgást elrendelő határozatok kölcsönös elismerésének kérdésével és különösen a nem ítéleten alapuló vagyonekmozgással foglalkozó szakértői találkozót és konferenciát szerveztek.

A meglevő adatokra figyelemmel a fennálló kölcsönös elismerésről szóló jogi aktusok külön utólagos értékelésére nem került sor.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

Valamennyi releváns érdekelt féllel folytatott konzultációt. Mivel a kérdéssel elég korlátozott számú szakértő foglalkozik, célzott konzultációra került sor a nyilvános konzultáció helyett, amely igen korlátozott hozzáadott értéket eredményezett volna a kérdéskör összetettsége miatt. Szakértői találkozókat és konferenciákat szerveztek a kérdés megvitatása céljából.

Összességében széles körű konszenzus áll fenn azzal kapcsolatban, hogy új jogi aktus révén kell javítani a befagyasztást és vagyonekmozgást elrendelő határozatok kölcsönös elismerését. Ismételten rámutattak arra, hogy a vagyonekmozgás igen hatékony eszközt jelent a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelemben, valamint elismerést nyert, hogy fokozott az igény az Európai Unióban és nemzetközi szinten a hatékonyabb határokon átnyúló együttműködésre.

A szakértők ismételten arra panaszkodtak, hogy nem alkalmazzák megfelelő mértékben a vagyonekmozgást a határokon átnyúló helyzetekben. Hangsúlyozták, hogy a jelenlegi rendszer nem működik, és hogy a kölcsönös elismerésről szóló kerethatározatokat nem használják ki. Példaként említették, hogy a kábítószer-kereskedelemből származó jövedelmet, amelyet a kábítószer-kereskedők több tagállamban fektetnek be, nem lehet elkobozni a határokon átnyúló bírósági szintű együttműködés hiánya miatt.

A tagállamok is elismerik, hogy új jogi aktus révén kell javítani a befagyasztást és vagyonekmozgást elrendelő határozatok kölcsönös elismerését.

- **Hatásvizsgálat**

Az e javaslatot alátámasztó hatásvizsgálatot²¹ elvégezték, és a Szabályozói Ellenőrzési Testület fenntartásokkal ellátott pozitív véleményt bocsátott ki.²² E vélemény alapján a hatásvizsgálatot kiegészítették annak érdekében, hogy jobban ismertessék e kezdeményezés politikai összefüggését és az azonnali fellépést igazoló politikai szükségszerűséget. A releváns szakpolitikai stratégiákra mutató következetesebb hivatkozásokat iktattak be. A problémákkal foglalkozó rész szerkezetét felülvizsgálták annak érdekében, hogy egyértelművé tegyék a különböző problémák jelentőségét, illetve hogy jobban bemutassák, hogy a jelenlegi jogi keret hiányosságai főként e keret korlátainak tudhatók be. Egyértelművé tették a sértettek kártalanításának és kártérítésének kölcsönhatását más problémákkal. A kiindulási helyzetet alaposabban kidolgozták, és az immár reálisabban tükrözi a vagyonekmozgást és biztosítási intézkedést elrendelő határozatok igénybevételének jelenlegi trendjeit. A jelentés egyértelművé teszi, hogy a különböző alternatívák mennyiben térnek el egymástól (pl.

²⁰ A DBB által 2013 novemberében készített „Comparative Law Study of the implementation of mutual recognition of orders to freeze and confiscate criminal assets in the EU” című tanulmány.

²¹ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

²² http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

hatály), illetve mennyiben fedik át egymást/tartalmazza egyik a másikat (pl. az eljárások egyszerűsítése és a tanúsítványok egyszerűsítése). Beépítettek elvetett alternatívákat. Ezenkívül a jelentést módosították annak érdekében, hogy megfelelőbben tartalmazza a különböző alternatívák hatásait. A 2016. november 17-i szakértői találkozó vitáit és következtetéseit beépítették a jelentésbe, és az érdekelt felek álláspontja általában szisztematikusabban megjelent az egész jelentésben. Végül, egy előnyben részesített alternatívát is beiktattak a lehetőségek és hatásaik összehasonlító értékelése, a 2016. november 17-i szakértői találkozó következtetései és a különböző alternatívák politikai megvalósíthatósága alapján.²³

Négy fő szakpolitikai alternatívát vettek figyelembe: a *status quo* megőrzése (1. alternatíva), egy „puha jogi” alternatíva (2. alternatíva) és két szabályozási szakpolitikai lehetőség (3. és 4. alternatíva). A *status quo* megőrzése azt jelentené, hogy nem kerül sor uniós szintű fellépésre, míg a másik három alternatív szakpolitikai opció különböző mértékben javítaná a bűncselekményből származó jövedelem lefoglalásának és elkobzásának képességét határokon átnyúló helyzetekben. A 2. alternatíva (nem jogalkotási fellépés/puha jog) támogatná a befagyasztást és vagyoneklobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerését, például képzés és a legjobb gyakorlatok terjesztése révén, valamint a nemzetközi jogi aktusok használatának előmozdítását a határokon átnyúló lefoglalás és vagyoneklobzás előmozdítása érdekében. Ugyanakkor ennek várható hatása alacsony, és egyes uniós tagállamok továbbra sem járnának el más tagállamok bizonyos megkereséseivel kapcsolatban. A 3. és 4. alternatíva (minimális és maximális jogalkotás) a bűncselekményből származó vagyoni eszközök befagyasztását és elkobzását elrendelő határozatok széles körének elismerésére és végrehajtására irányuló kötelezettséggel járna. A 3. alternatíva csak azon befagyasztást és vagyoneklobzást elrendelő határozatok elismerését követelné meg, amelyeket a 2014/42/EU irányelvben rögzítettek. A 4. alternatíva két alopciót tartalmaz: A 4a. opció a büntetőeljárás keretében hozott befagyasztást és vagyoneklobzást elrendelő határozatok valamennyi típusára kiterjedne, beleértve a büntetőügyben nem ítélet alapján elrendelt vagyoneklobzást is. A 4b. opció valamennyi vagyoneklobzást elrendelő határozat elismerését igényelné, beleértve a polgári jogi és közigazgatási jogi ügyekben hozott határozatokat is, amennyiben bizonyítást nyer, hogy a vagyontárgy bűncselekmény eredménye.

A tagállamok olyan szakpolitikai alternatívát támogatnak, amely új jogalkotással jár (3., 4a. vagy 4b. alternatíva). Nem egységesek ugyanakkor a tagállami álláspontok azzal kapcsolatban, hogy milyen típusú intézkedéseket kell lefednie a jogi aktusnak. A 3. alternatíva nem vet fel különös aggályokat a tagállamoknál, de azok a tagállamok, amelyek kiterjedtebb vagyoneklobzási formákkal rendelkeznek, nem tekintik elegendőnek.

Az Európai Parlament a jogalkotási javaslatot támogatja, a befagyasztást és vagyoneklobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerésének megerősítése érdekében.

A Bizottság által előnyben részesített alternatíva a kiterjesztett hatállyal és javított rendelkezésekkel ellátott kölcsönös elismerésről szóló jogi aktus, az Európai Unióban folyó büntetőeljárások során hozott befagyasztást és vagyoneklobzást elrendelő határozatok szélesebb körű forgalmának biztosítása érdekében (4a. alternatíva). Ez az alternatíva kezeli a legtöbb azonosított problémát, valamint jogilag is észszerű. Úgy tűnik továbbá, hogy a tagállamok is könnyebben elfogadják, mint a közigazgatási jogi és polgári jogi vagyoneklobzást is tartalmazó opciót. Emellett megfelel az arányosság elvének, mivel hatálya

²³

A hatásvizsgálat 1. melléklete részletesebben ismerteti a Szabályozói Ellenőrzési Testület észrevételei kezelésének módját a hatásvizsgálat módosított változatában.

korlátozott, és nem lép túl az európai szinten megállapított célok eléréséhez szükséges mértéken.

Az előnyben részesített alternatíva gazdasági és társadalmi hatása összességében várhatóan pozitív lesz. A befagyasztást és vagyonekobbzást elrendelő határozatok szélesebb körének elismerésével kapcsolatos követelmény növelni fogja a tagállami határokon keresztül befagyasztott és lefoglalt bűncselekményből származó vagyoni eszközök összegét. Ennélfogva végül a szervezett bűnözők nyereségének csökkenését kell eredményeznie, és kizárja a bűnözők lehetőségét arra, hogy nyereségüket befektessék a további bűnözés finanszírozása érdekében. A vagyonekobbzás valószínűségének növelése továbbá növeli a bűnözéssel kapcsolatos elrettentő erőt. Emellett a tagállami bevételeket érintő veszteségek csökkenését eredményezi. A társadalmi hatás összességében igen pozitív lesz, mivel a bűncselekményből származó elkobzott vagyoni eszközöket vissza lehet szolgáltatni a sértetteknek, akiktől ellopták azokat, vagy fel lehet azokat használni állami vagy társadalmi célokra.

A befagyasztást és vagyonekobbzást elrendelő határozatok szélesebb körének elismerésére és végrehajtására irányuló követelmény a jogérvényesítési és bírósági költségek korlátozott emelkedését fogja eredményezni. Ezt ugyanakkor bőségesen ellensúlyozza a bűncselekményből származó jövedelem visszaszerzésére – és adott esetben újrafelhasználására – irányuló fokozott képesség.

Az üzleti vállalkozásokat, a kkv-kat és a mikrovállalkozásokat közvetlenül nem érinti a javaslat. A bűncselekményből származó vagyoni eszközök lefoglalása azonban nehezebbé teszi a bűnöző vállalkozások működtetését, ezáltal hosszú távon az illegális szereplők által támasztott verseny mérséklése révén segítséget jelent a jogszerű vállalkozások számára.

- **Alapvető jogok**

A befagyasztással és vagyonekobbzással kapcsolatos intézkedések sérthetik az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: a Charta) és az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: EJE) által védett alapvető jogokat.

Különösen a nem ítéleten alapuló vagyonekobbzások kapcsán az Emberi Jogok Európai Bírósága többször úgy ítélte meg, hogy a nem ítéleten alapuló vagyonekobbzás, beleértve a polgári jogi és közigazgatási jogi formákat is, illetve a kiterjesztett hatályú vagyonekobbzás összhangban van az EJE 6. cikkével és az 1. kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkével, amennyiben az eljárási garanciákat tiszteletben tartják.

Az EJE vizsgálati ez idáig nem ítélték az alapvető jogokat sértőnek a vagyon törvényességével kapcsolatos bizonyítási teher megfordítását, amennyiben az adott ügyben azt oly módon alkalmazták, hogy megfelelő biztosítékok álltak rendelkezésre ahhoz, hogy az érintett személy megtámadhassa ezt a megdönthető vélelmet.

Egyes fontos biztosítékok megtalálhatók a javasolt rendeletben: tiszteletben kell tartani az arányosság elvét, vannak a „non bis in idem” elvének, illetve a vádlott távollétében folytatott eljárások szabályainak megsértésén alapuló megtagadási okok. Ezenfelül tiszteletben kell tartani a jóhiszemű harmadik felek jogait, kötelező tájékoztatni az érdekelt feleket a biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtásáról, beleértve annak indokolását is, továbbá a tagállamok kötelesek jogorvoslati lehetőséget előírni a végrehajtó tagállamban.

A 2014/42/EU irányelv 8. cikke ezenfelül tartalmazza azon jogi biztosítékok listáját, amelyeket a tagállamoknak az irányelv hatálya alá tartozó határozatok esetében biztosítaniuk kell.

Végül, valamennyi büntetőjogi eljárási garancia alkalmazandó. Ez magában foglalja különösen az EJEE 6. cikkében, illetve a Charta 47. és 48. cikkében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogot. Kiterjed továbbá a büntetőeljárások során biztosított eljárási jogokra vonatkozó releváns uniós szintű jogszabályokra is: A büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról szóló 2010/64/EU irányelv, a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz, a vádról való tájékoztatáshoz és az iratokba való betekintéshez való jogról szóló 2012/13/EU irányelv, a letartóztatás vagy őrizetbe vétel esetén az ügyvédi segítség igénybevételéhez és a rokonokkal való kommunikációhoz való jogról szóló 2013/48/EU irányelv, a büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogáról szóló 2016/343 irányelv, a gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról szóló 2016/800 irányelv és a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a keresett személyek költségmentességéről szóló 2016/1919 irányelv.

A javaslatban szereplő intézkedések, ha azokat arányosan alkalmazzák, illetve azokat hatékony eljárási biztosítékok kísérik, összeegyeztethetők az alapvető jogokra vonatkozó követelményekkel.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A rendeletre irányuló jogalkotási javaslat semmilyen hatással nem jár az EU költségvetésére nézve. Az általános célok egyike a bűnözők megfosztása erkölcstelen nyereségüktől. A javaslatot úgy alakították ki, hogy biztosítsa a sértettek kárának megtérítését és fokozza a nemzeti és az uniós költségvetés bevételeit. Célja emellett, hogy csökkentse a csalás kollektív költségeit, valamint az egyéb társadalmi költségeket. Végül, a javaslat pozitív következményekkel jár a nemzeti gazdaságokra, illetve az európai gazdaságra nézve.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A rendelet az Európai Unióban közvetlenül alkalmazandó. A jogalkalmazók közvetlenül fogják alkalmazni, ennek eredményeként az egyéb tagállamokban hozott határozatokat ugyanúgy kell végrehajtani, mint a belföldi határozatokat, anélkül, hogy a tagállamoknak módosítaniuk kellene belső jogrendszerüket és azok működési módját.

A rendeletet a hatálybalépést követő öt év elteltével felül fogják vizsgálni, és a Bizottság arról jelentést terjeszt elő.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

I. fejezet: Tárgy, fogalommeghatározások és hatály

1. cikk: Tárgy

E rendeletjavaslat rögzíti azokat a szabályokat, amelyek alapján egy tagállam elismeri és végrehajtja a büntetőügyekben hozott biztosítási intézkedést és vagyonekhozást elrendelő határozatokat. A rendelet hatálya kiterjed minden bűncselekménnyel kapcsolatos eljárás eredményeképpen bíróság által hozott vagyonekhozást elrendelő határozatra, illetve minden, esetleges későbbi vagyonekhozás érdekében hozott biztosítási intézkedést elrendelő határozatra. Ennélfogva az a 2014/42/EU irányelv hatálya alá tartozó valamennyi határozattípusra vonatkozik, valamint a büntetőeljárás keretében jogerős elítélés nélkül elfogadott határozatok egyéb típusaira is. E rendelet nem alkalmazandó a polgári jogi vagy

közigazgatási jogi eljárások keretében hozott biztosítási intézkedést és vagyonekmozgást elrendelő határozatokra.

E rendelet hatálya valamennyi bűncselekményre kiterjed. Nem korlátozódik a különösen súlyos, uniós dimenziójú, úgynevezett „eurobűncselekményekre” (ellentétben a 2014/42/EU irányelvvel, amelynek jogalapja az EUMSZ 83. cikk), mivel az EUMSZ 82. cikk (amelyen a jelen javaslat alapul) nem ír elő ilyen korlátozást a büntetőügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös elismerése terén. Ennélfogva a javaslat hatálya a 2014/42/EU irányelv hatálya alá tartozó bűncselekményekkel kapcsolatos biztosítási intézkedést és vagyonekmozgást elrendelő határozatok, illetve az irányelv hatálya alá nem tartozó egyéb bűncselekményekkel kapcsolatos határozatok kölcsönös elismerésére terjed ki.

2. cikk: Fogalommeghatározások

A 2. cikk a javaslatban használt több fogalom meghatározását tartalmazza.

A javaslat meghatározza a vagyonekmozgást elrendelő határozat, a biztosítási intézkedést elrendelő határozat, a vagyon, a jövedelem, az elkövetési eszközök, a kibocsátó állam, a végrehajtó állam, a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság fogalmát.

A vagyonekmozgást elrendelő határozat a bűncselekménnyel kapcsolatos eljárás eredményeképpen bíróság által hozott jogerős szankció vagy intézkedés, amely végleges tulajdonvesztést eredményez. A biztosítási intézkedést elrendelő határozat az esetleges későbbi vagyonekmozgás érdekében a vagyon megsemmisítésének, átalakításának, áthelyezésének, átadásának vagy elidegenítésének ideiglenes megakadályozására szolgáló bírósági határozat vagy igazságügyi hatóság által jóváhagyott határozat.

A kibocsátó hatóság meghatározása eltér a biztosítási intézkedést, illetve vagyonekmozgást elrendelő határozatok esetében. A különböző nemzeti rendszerek figyelembevétele érdekében a biztosítási intézkedést elrendelő határozatok kibocsátó hatóságának meghatározása esetében ugyanazt a megközelítést követték, mint a 2014/41/EU irányelvben. Amennyiben az illetékes kibocsátó hatóság nem bíróság, nyomozási bíróság vagy ügyész, úgy a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot annak továbbítása előtt jóvá kell hagynia egy bírónak, bíróságnak, nyomozási bírónak vagy ügyésznek.

A kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság meghatározását a 27. cikkel együttesen kell értelmezni, amely előírja a tagállamok számára, hogy jelentsék be a Bizottságnak az illetékes kibocsátó hatóságokat és végrehajtó hatóságokat.

3. cikk: Bűncselekmények

Azon bűncselekmények listája, amelyek tekintetében a biztosítási intézkedést és vagyonekmozgást elrendelő határozatok kölcsönös elismerése és végrehajtása nem tagadható meg a kettős büntethetőség hiánya alapján, ugyanaz, mint az egyéb kölcsönös elismerésről szóló jogi aktusokban szereplő lista, egyetlen kivétellel: az y) pont immár tükrözi a készpénzhelyettesítő fizetési eszközökkel összefüggő csalás és hamisítás elleni küzdelem közös minimumstandardjainak fennállását (2001/413/IB kerethatározat).

A kibocsátó államban legalább három évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető, felsorolt bűncselekmények esetén sem lehet a kettős büntethetőség hiányára hivatkozni. Az e listán nem szereplő bűncselekmények esetében az elismerés megtagadható, amennyiben az a bűncselekmény, amelyre a biztosítási intézkedést vagy vagyonekmozgást elrendelő határozat vonatkozik, a végrehajtó állam joga szerint nem bűncselekmény.

II. fejezet - A vagyonekmozgást elrendelő határozatok továbbítása, elismerése és végrehajtása

4–7. cikk: A vagyonekobbzást elrendelő határozatok továbbítása

E cikkek a vagyonekobbzást elrendelő határozatok továbbítására szolgáló mechanizmust rögzítik. A javaslat a vagyonekobbzást elrendelő határozat közvetlen továbbítását írja elő az illetékes nemzeti hatóságok között, de tartalmazza a központi hatóságok általi segítségnyújtás lehetőségét is. Egyértelművé teszik az illetékes végrehajtó hatóság azonosításának és a vagyonekobbzást elrendelő határozat egynél több tagállamba való továbbításának szabályait.

Főszabály szerint egy vagyonekobbzást elrendelő határozatot egyszerre csak egy végrehajtó államnak lehet továbbítani. Az 5. cikk azonban tartalmaz bizonyos kivételeket. Amennyiben a határozat hatálya alá tartozó vagyontárgyak különböző végrehajtó államokban találhatók, vagy a végrehajtás egynél több végrehajtó államban igényel intézkedést, a kibocsátó hatóság a határozatot egynél több végrehajtó államba is továbbíthatja. A kibocsátó hatóság a pénzüsszegre vonatkozó határozatot akkor is továbbíthatja több végrehajtó államba, ha az érintett vagyont nem fagyasztották be, illetve ha a kibocsátó államban és bármelyik végrehajtó államban visszaszerezhető vagyon értéke várhatóan nem lesz elegendő a határozatban megnevezett teljes összeg végrehajtására.

A vagyonekobbzást elrendelő határozat kibocsátó állam általi továbbítása nem korlátozza ezen állam arra irányuló hatáskörét, hogy maga hajtsa végre a határozatot. Annak biztosítására is vannak szabályok, hogy a határozat végrehajtása ne lépje túl a határozatban rögzített maximális összeget.

A vagyonekobbzást elrendelő határozathoz a jelen javaslat mellékletében szereplő tanúsítványmintát kell csatolni. A tanúsítványt le kell fordítani a végrehajtó állam valamely hivatalos nyelvére.

8. cikk: A vagyonekobbzást elrendelő határozatok elismerése és végrehajtása

A végrehajtó hatóságnak további alaki követelmények nélkül el kell ismernie a vagyonekobbzást elrendelő határozatot, és ugyanolyan módon meg kell tennie a végrehajtásához szükséges intézkedéseket, mint a végrehajtó állam hatósága által hozott vagyonekobbzást elrendelő határozat esetében, kivéve, ha valamelyik megtagadási vagy halasztási okra hivatkozik. Rögzítik a vagyonekobbzást elrendelő határozatban megjelölttől eltérő típusú vagyon elkobbzásának lehetőségére vonatkozó részletes szabályokat.

9. cikk: A vagyonekobbzást elrendelő határozatok elismerése és végrehajtása megtagadásának okai

A 9. cikk tartalmazza a vagyonekobbzást elrendelő határozat elismerése és végrehajtása megtagadásának okait rögzítő kimerítő listát, amelyek alapján a végrehajtó hatóság megtagadhatja az elismerést és a végrehajtást. E lista jelentősen eltér a 2006. évi kerethatározatban szereplőtől. Bizonyos megtagadási okok továbbra sem változtak, például a „non bis in idem” elvére alapított indok, illetve a mentességen vagy kiváltságon alapuló indok. Ugyanakkor a vagyonekobbzást elrendelő határozat típusához (például kiterjesztett elkobbzás) kapcsolódó megtagadási okok nem szerepelnek a javaslatban, ezáltal jelentősen bővítve és erősítve a kölcsönös elismerés keretszabályozását.

A tárgyaláson való részvételhez fűződő jogon alapuló megtagadási ok kizárólag azon tárgyalásokra vonatkozik, amelyek eredményeként jogerős elítéléshez kapcsolódó vagyonekobbzást elrendelő határozatot hoznak, a nem ítéleten alapuló vagyonekobbzást elrendelő határozatokat eredményező eljárásokra pedig nem.

10. cikk: A vagyonekobbzást elrendelő határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó határidők

E cikk határidőket állapít meg a vagyonekmozgást elrendelő határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozóan, ezáltal hozzáadott értéket képviselve a 2006. évi kerethatározathoz képest, amely egyáltalán nem tartalmazott határidőket. A befagyasztáshoz képest, amelyet igen rövid idő alatt végre kell hajtani, a vagyonekmozgásra hosszabb időtartam alatt is sor kerülhet. Mindazonáltal a 2006. évi kerethatározattal kapcsolatos tapasztalatok azt mutatták, hogy egyértelmű határidők rögzítésére van szükség a hatékony határokon átnyúló eljárások biztosítása céljából.

Eltérő határidőket állapítottak meg külön a vagyonekmozgást elrendelő határozat elismeréséről, illetve végrehajtásáról szóló határozatok vonatkozásában. Először, a végrehajtó hatóságnak a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb 30 nappal a vagyonekmozgást elrendelő határozat átvételét követően meg kell hoznia a vagyonekmozgást elrendelő határozat elismeréséről, illetve végrehajtásáról szóló határozatot. Másodszor, a végrehajtó hatóságnak haladéktalanul, de legkésőbb a vagyonekmozgást elrendelő határozat elismeréséről, illetve végrehajtásáról szóló határozat meghozatalát követő 30 napon belül végre kell hajtania a vagyonekmozgást.

Különös esetekben, amennyiben a végrehajtó hatóságnak nincs lehetősége a határidők betartására, erről haladéktalanul tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot.

11. cikk: A vagyonekmozgást elrendelő határozatok végrehajtásának elhalasztása

E cikk a kölcsönös elismerésről szóló jogi aktusok szokásos szövegű rendelkezését tartalmazza, amely lehetővé teszi a vagyonekmozgást elrendelő határozat elismerésének, illetve végrehajtásának elhalasztását. A végrehajtó hatóság elhalaszthatja a vagyonekmozgást elrendelő határozat végrehajtását, ha fennáll a kockázata, hogy az veszélyezteti egy folyamatban lévő nyomozás érdekeit, vagy annak, hogy a teljes összeg meghaladja a határozatban megjelölt összeget, illetve olyan esetekben, ha a 33. cikknek megfelelően jogorvoslatra került sor.

12. cikk: A vagyonekmozgást elrendelő határozat végrehajtásának lehetetlensége

Előállhat olyan helyzet, amelyben a végrehajtó hatóság számára nem lehetséges a vagyonekmozgást elrendelő határozat végrehajtása. Ilyen esetekben a végrehajtó hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot. Amennyiben lehetséges, a határozatot más vagyontárgyra végre lehet hajtani.

III. fejezet - A biztosítási intézkedést elrendelő határozatok továbbítása, elismerése és végrehajtása

13. cikk - A biztosítási intézkedést elrendelő határozat kibocsátásának és továbbításának feltételei

E cikk a biztosítási intézkedést elrendelő határozat kibocsátásának és továbbításának feltételeit rögzíti az arányosság elve tiszteletben tartásának biztosítása érdekében. E cikk összhangba hozza a javaslatot a 2014/41/EU irányelv 6. cikkével, ezáltal biztosítva, hogy ugyanazok a feltételek vonatkozzanak a bizonyítás céljait szolgáló befagyasztásra, mint a későbbi vagyonekmozgás érdekében elrendelt befagyasztásra. A végrehajtó hatóságnak a 19. cikkben rögzített határidőn belül végre kell hajtania a határozatot, de ha alapos indoka van feltételezni, hogy e feltételek nem teljesültek, a határozat elfogadását és végrehajtását követően konzultációt folytathat a kibocsátó hatósággal.

14. cikk: A biztosítási intézkedést elrendelő határozatok továbbítása

A biztosítási intézkedést elrendelő határozat közvetlenül továbbítható az illetékes nemzeti hatóságok között, de a központi hatóságok általi segítségnyújtás is megengedett. Egyértelművé teszik az illetékes végrehajtó hatóság azonosítására vonatkozó szabályokat. A

biztosítási intézkedést elrendelő határozathoz csatolni kell egy vagyoneklobzást elrendelő határozat végrehajtása iránti kérelmet, vagy annak tartalmaznia kell az arra vonatkozó utasítást, hogy a vagyontárgy a vagyoneklobzás iránti kérelem beérkezéséig a végrehajtó államban marad, továbbá azon becsült időpontot, ameddig e kérelmet meg kell küldeni. A kibocsátó hatóságnak továbbá tájékoztatnia kell a végrehajtó hatóságot minden, általa ismert olyan érdekelt félről, amelyet a biztosítási intézkedést elrendelő határozat érinthet, beleértve a jóhiszemű harmadik feleket is.

15. cikk: A biztosítási intézkedést elrendelő határozat továbbítása egy vagy több végrehajtó államnak

Főszabály szerint a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot egyszerre csak egy tagállamnak lehet továbbítani. E cikk a biztosítási intézkedést elrendelő határozat egynél több tagállam részére történő továbbítása lehetőségének szabályait állapítja meg. E szabályok igen hasonlóak a vagyoneklobzást elrendelő határozat továbbításáról szóló szabályokhoz.

Amennyiben a határozat hatálya alá tartozó vagyontárgyak különböző végrehajtó államokban találhatók, vagy a végrehajtás egynél több végrehajtó államban igényel intézkedést, a kibocsátó hatóság a határozatot egynél több végrehajtó államba is továbbíthatja. A kibocsátó hatóság a pénzüsszegre vonatkozó határozatot akkor is továbbíthatja több végrehajtó államba, ha a kibocsátó államban és bármelyik végrehajtó államban befagyasztható vagyon értéke várhatóan nem lesz elegendő a határozatban megnevezett teljes összeg végrehajtására.

16. cikk: A biztosítási intézkedést elrendelő határozat formanyomtatványa

A javaslat egyszerűsített eljárást ír elő, mivel rögzíti a biztosítási intézkedést elrendelő határozat kibocsátását szolgáló formanyomtatványt. A formanyomtatvány tehát nem olyan „tanúsítvány”, amely külön határozathoz kapcsolódik. Ez a kölcsönös elismerési eljárás egyszerűsítése, mivel a biztosítási intézkedést elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről szóló 2003. évi kerethatározat azt írta elő, hogy tanúsítványt kell csatolni a biztosítási intézkedést elrendelő nemzeti határozathoz. A javaslat ehelyett a B. mellékletében tartalmazza a biztosítási intézkedést elrendelő határozat formanyomtatványát, amelyet a kibocsátó hatóságnak ki kell töltenie, alá kell írnia, továbbá igazolnia kell tartalmának pontosságát, és le kell fordítania a végrehajtó állam valamelyik hivatalos nyelvére. E megközelítés megegyezik a 2014/41/EU irányelvben követett.

17. cikk: A biztosítási intézkedést elrendelő határozatok elismerése és végrehajtása

A végrehajtó hatóságnak további alaki követelmények nélkül el kell ismernie a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot, és meg kell tennie a végrehajtásához szükséges intézkedéseket, kivéve, ha az elismerését és végrehajtását érintő valamelyik megtagadási vagy halasztási okra hivatkozik.

18. cikk: A biztosítási intézkedést elrendelő határozatok elismerése és végrehajtása megtagadásának okai

Az okok hasonlóak, mint a vagyoneklobzást elrendelő határozattal kapcsolatos megtagadási okok, néhány nyilvánvalóan nem alkalmazható kivétellel.

19. cikk: A biztosítási intézkedést elrendelő határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó határidők

A befagyasztást mint biztosítási intézkedést sürgősen kell megtenni, és azok elismerését és végrehajtását illetően rövid határidőkre van szükség. Ezért a javasolt rendelet egyértelmű határidőket határoz meg. Ez jelentős előrelépés a 2003. évi kerethatározathoz képest, amely nem rögzített egyértelmű határidőket.

A biztosítási intézkedést elrendelő határozat elismerésére, végrehajtására, illetve a kibocsátó hatóságnak való visszajelzésre elkülönülten három különböző határidőt határoznak meg. Rövid határidők kerültek rögzítésre annak biztosítása érdekében, hogy a végrehajtó állam gyorsan ismerje el és hajtsa végre a határozatot, az eredményt pedig közölje a kibocsátó hatósággal, ugyanolyan ütemben és prioritással, mint a hasonló belföldi eseteknél. Ezenfelül, a végrehajtó hatóságnak teljes mértékben figyelembe kell vennie a biztosítási intézkedést elrendelő határozatban rögzített különös előírásokat, mint az azonnali befagyasztás szükségessége, vagy a konkrét befagyasztási időpont.

Először, a végrehajtó hatóságnak a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb 24 órával a biztosítási intézkedést elrendelő határozat átvételét követően meg kell hoznia a biztosítási intézkedést elrendelő határozat elismeréséről, illetve végrehajtásáról szóló határozatot.

Másodszor, a végrehajtó hatóságnak haladéktalanul, de legkésőbb a biztosítási intézkedést elrendelő határozat elismeréséről, illetve végrehajtásáról szóló határozat meghozatalát követő 24 órán belül végre kell hajtania a befagyasztást, és határozatát haladéktalanul közölnie kell a kibocsátó hatósággal.

Amennyiben a végrehajtó hatóság megtagadása vagy halasztási okra hivatkozik, nem tarthatók fenn e szigorú határidők. Ennélfogva ilyen esetekre a javaslat egyértelművé teszi, hogy a végrehajtó hatóságnak haladéktalanul kell eljárnia.

E határidők mellett a 25. cikk 3 napos határidőt ír elő, amelyen belül a végrehajtó hatóságnak be kell számolnia a kibocsátó hatóság felé a megtett intézkedésekről.

20. cikk: A biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtásának elhalasztása

E cikk a kölcsönös elismerésről szóló jogi aktusok szokásos szövegű rendelkezését tartalmazza, amely lehetővé teszi a biztosítási intézkedést elrendelő határozat elismerésének, illetve végrehajtásának elhalasztását. A végrehajtó hatóság elhalaszthatja a biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtását, ha fennáll a kockázata, hogy az veszélyezteteti folyamatban lévő nyomozások érdekeit, a vagyontárgy már biztosítási intézkedést elrendelő határozat hatálya alatt áll, vagy a vagyontárgy már a végrehajtó államban folyamatban lévő egyéb büntetőeljárás során meghozott biztosítási intézkedést elrendelő határozat hatálya alatt áll. A végrehajtó hatóságnak azonnal jeleznie kell a biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtásának elhalasztását a kibocsátó hatóság felé, és amint a halasztási ok megszűnik, a végrehajtó hatóságnak haladéktalanul végre kell hajtania a határozatot, és erről tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot.

21. cikk: Az érdekelt fél tájékoztatására irányuló kötelezettség

A biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtását követően a végrehajtó hatóságnak határozatát közölnie kell azzal a személlyel, akivel szemben a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot hozták, valamint minden más érdekelt féllel, megfelelően figyelembe véve a 22. cikkben rögzített titoktartási szabályokat. Ez lehetővé teszi az érintettek számára, hogy a befagyasztás veszélyeztetése nélkül élhessenek jogorvoslattal.

22. cikk: Titoktartás

A legtöbb biztosítási intézkedést elrendelő határozat olyan információkat tartalmaz, amelyeket a nyomozás védelme érdekében meg kell óvni. E cikk az európai nyomozási határozatról szóló 2014/41/EU irányelv 19. cikkén alapul, és előírja a kibocsátó hatóság, valamint a végrehajtó hatóság számára, hogy őrizték meg a nyomozás titkosságát. A végrehajtó hatóság haladéktalanul köteles tájékoztatni a kibocsátó hatóságot arról, ha nem tud megfelelni a titkossági előírásnak.

23. cikk: A biztosítási intézkedést elrendelő határozatok időtartama

Főszabály szerint a vagyontárgyat a vagyonelkobzásról vagy a vagyontárgy befagyasztásának feloldásáról szóló jogerős határozat kibocsátó állam általi meghozataláig kell befagyasztani. Ugyanakkor előállhatnak olyan esetek, amikor a befagyasztás immár nem igazolható, vagy annak tartama túlzottnak tűnik. E cikk rögzíti azon időszak korlátozásának szabályait, amelyre a vagyontárgyat befagyasztják, a végrehajtó hatóság és a kibocsátó hatóság közötti konzultációt követően. Nincs abszolút időbeli korlát, mivel a nyomozások és a tárgyalás tartama hosszú befagyasztási időszakot tehet indokoltá. Amennyiben a kibocsátó hatóság 6 héten belül nem szolgáltat indokolást a végrehajtó hatóság által javasolt korlátozás el nem fogadását illetően, a végrehajtó hatóság hatályon kívül helyezheti a biztosítást elrendelő határozatot.

24. cikk: A biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtásának lehetetlensége

A végrehajtó hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot arról, ha nem lehetséges a biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtása, mivel a vagyontárgyat már elkobozták, az eltűnt, megsemmisült, nem található a megjelölt helyen, vagy a hely megjelölése nem volt kellően pontos.

25. cikk: Jelentéstétel

E cikk 3 napos határidőt ír elő, amelyen belül a végrehajtó hatóságnak be kell számolnia a megtett intézkedésekről és a biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtásának eredményeiről.

IV. fejezet - Általános rendelkezések

E fejezet általános szabályokat tartalmaz mind a biztosítási intézkedést elrendelő határozatok, mind a vagyonelkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerését illetően.

26. cikk: A végrehajtásra vonatkozó jog

A végrehajtó állam a biztosítási intézkedést elrendelő határozat, illetve a vagyonelkobzást elrendelő határozat elismerését követően hatáskörrel rendelkezik intézkedések elfogadására és végrehajtására ezen államban. A határozat végrehajtására a végrehajtó állam jogát kell alkalmazni, beleértve a jogi biztosítékokra vonatkozó szabályokat is, amennyiben a végrehajtó államban a biztosítási intézkedést elrendelő határozatokra, illetve a vagyonelkobzást elrendelő határozatokra vonatkozó határozatokat fogadtak el.

A jogi személy ellen hozott biztosítási intézkedést elrendelő határozatot, illetve vagyonelkobzást elrendelő határozatot akkor is végre kell hajtani, ha a végrehajtó állam nem ismeri el jogi személyek büntetőjogi felelősségét.

A végrehajtó állam a kibocsátó állam hozzájárulása nélkül a javaslat 8. cikkében szereplőkön kívül nem írhat elő a biztosítási intézkedést elrendelő határozathoz, illetve a vagyonelkobzást elrendelő határozathoz képest alternatív intézkedéseket.

27. cikk: Az illetékes hatóságok bejelentése

A tagállamoknak be kell jelenteniük a Bizottságnak a 2. cikk 8. és 9. pontjába foglalt meghatározás szerinti illetékes kibocsátó és végrehajtó hatóságokat. Ezenfelül a tagállamok kijelölhetnek egy vagy több, az adminisztratív továbbításért és átvételért felelős központi hatóságot. A Bizottság gondoskodik arról, hogy ezek az információk elérhetők legyenek a tagállamok és a Tanács számára.

28. cikk: Kommunikáció

E cikk a kölcsönös elismerési eljárás során az illetékes hatóságok között folyó kommunikációról szól. Azon különös kötelezettségek mellett, amelyeket a javaslat egyes

cikkei tartalmazzák, az illetékes hatóságok általános kötelezettsége, hogy a kölcsönös elismerési eljárás során szükség esetén konzultáljanak egymással.

29. cikk: Több határozat

Ha ugyanazon személlyel szemben több pénzüsszegre vonatkozó határozatot hoznak, és nincs elegendő eszköz valamennyi határozat végrehajtásához, vagy ha egy konkrét vagyontárgyra több határozat is vonatkozik, a végrehajtó államnak kell eldöntenie, hogy mely határozatot vagy határozatokat kell végrehajtani, megfelelően figyelembe véve a körülményeket, beleértve a sértettek érdekét, a befagyasztott vagyoni eszközök érintettségét, az egyes határozatok keltét, valamint az egyes határozatok továbbításának időpontját, illetve, amennyiben az releváns, a bűncselekmény viszonylagos súlyát és helyszínét.

30. cikk: A végrehajtás megszüntetése

A kibocsátó hatóság haladéktalanul értesíti a végrehajtó hatóságot minden olyan döntésről vagy intézkedésről, melynek következtében a határozat végrehajthatósága megszűnik vagy azt a végrehajtó államtól bármely egyéb ok miatt vissza kell vonni.

31. cikk: A befagyasztott és elkobzott vagyon kezelése és az azzal való rendelkezés

Végleges átruházását megelőzően a végrehajtó állam kezeli a befagyasztott vagy elkobzott vagyont annak érdekében, hogy megakadályozzák értékcsökkenését.

E cikk továbbá egyértelművé teszi az elkobzott vagyonnal való rendelkezés szabályait. A sértett kártérítéshez és kártalanításhoz való jogát e cikkben megfelelően figyelembe vették, mivel az biztosítja, hogy a sértett kártérítéshez és kártalanításhoz való joga elsőbbséget élvezzen az államok érdekeivel szemben. Először is e cikk előírja, hogy a kártérítésről vagy kártalanításról szóló határozatnak megfelelő összeg a kibocsátó államot a sértett kártérítése és kártalanítása céljából illeti meg. Másodsor, amennyiben a sértett kártérítésére vagy kártalanítására irányuló eljárás folyamatban van a kibocsátó államban, a végrehajtó állam köteles tartózkodni az elkobzott vagyonnal való rendelkezéstől mindaddig, amíg a határozatot nem közli a végrehajtó hatósággal. Ez jelentős újdonság az uniós jogi keretszabályozásban, mivel a két kerethatározat egyike sem tartalmaz a sértettekről szóló rendelkezést. A rendelkezések biztosítják, hogy a sértettek ne veszítsék el jogaikat olyan esetekben, amikor a vagyoni eszközök más tagállamokban találhatók; ugyanakkor e rendelkezés nem vezet be új jogot a sértettek számára abban az esetben, ha őket a nemzeti jog alapján nem illeti meg ilyen jog.

Ellenkező megállapodás hiányában, figyelemmel arra, hogy a 2010/24/EU irányelvnek megfelelően segítséget kell nyújtani az adókövetelések behajtásában, az alábbi, a 2006/783/IB kerethatározatban előírt tagállamok közötti méltányosságon alapuló szabályokat kell alkalmazni: Ha a vagyoneklobzást elrendelő határozat összege kevesebb, mint 10 000 EUR, az összeg a végrehajtó államot illeti meg. Ezen összeg fölött az elkobzott vagyontárgy értékének 50%-át készpénzben átutalják a kibocsátó állam részére, vagy pedig a végrehajtó állam hozzájárulásával az egész vagyontárgyat átadják természetben. Amennyiben e szabályok nem alkalmazhatók, úgy a vagyontárgyak felett a végrehajtó állam jogának megfelelően más módon rendelkeznek.

32. cikk: Költségek

A költségeket vagy a végrehajtó állam viseli, ha azok ezen állam területén merültek fel, vagy minden más esetben a kibocsátó állam. Amennyiben a végrehajtó államnál jelentős vagy kivételes költségek merülnek fel, javasolhatja a kibocsátó államnak a költségek megosztását.

33. cikk: Elismerés és végrehajtás elleni jogorvoslati lehetőségek a végrehajtó államban

E cikk szerint a végrehajtó államban jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani a biztosítási intézkedést elrendelő határozat, illetve a vagyonekmozgást elrendelő határozat elismerésével és végrehajtásával szemben. A jóhiszemű harmadik feleket is beleértve jogai megóvása érdekében bármely érdekelt fél indíthat bírósági keresetet a végrehajtó államban ezen állam jogának megfelelően. A kereset a végrehajtó állam joga szerint felfüggesztő hatállyal bírhat. Ugyanakkor a vagyonekmozgást elrendelő határozat büntetőeljárás során történt meghozatalát megalapozó érdemi indokokat a végrehajtó állam bírósága előtt nem lehet megtámadni.

34. cikk: Visszatérítés

Azon esetet kivéve, amikor a felelősség kizárólag a végrehajtó állam magatartásának tudható be, a kibocsátó állam köteles megtéríteni a határozat végrehajtását követően bármely fél részére kártérítésként megfizetett minden összeget.

35. cikk: Statisztika

E cikk a tagállamok azon kötelezettségére vonatkozik, hogy az érintett hatóságoktól származó, a biztosítási intézkedést elrendelő határozatok és a vagyonekmozgást elrendelő határozatok kölcsönös elismerésével kapcsolatos átfogó statisztikákat rendszeresen összegyűjtsék és megőrizték. Az összegyűjtött statisztikákat minden évben meg kell küldeni a Bizottságnak. Mivel jelenleg nem állnak rendelkezésre a biztosítási intézkedést és a vagyonekmozgást elrendelő határozatok kölcsönös elismerésével kapcsolatos átfogó statisztikai adatok, e kötelezettség szükségesnek tűnik annak érdekében, hogy lehetővé tegye az e rendeletben rögzített mechanizmus működésének átfogó értékelését.

V. fejezet - Záró rendelkezések

36. cikk: A tanúsítvány és a formanyomtatvány módosításai

A javaslat I. és II. mellékletében szereplő tanúsítványminta és formanyomtatvány célja az, hogy a biztosítási intézkedést és a vagyonekmozgást elrendelő határozatok kölcsönös elismerésének és végrehajtásának egyszerűsítését és lehető legnagyobb mértékű felgyorsítását szolgáló hasznos eszköznek bizonyuljanak. Ezért arra van szükség, hogy a tanúsítvány és a formanyomtatvány tartalmával kapcsolatosan azonosított problémákat a jövőben a lehető leghamarabb kezelni lehessen. A két melléklet teljes és összetett jogalkotási eljárás révén történő módosítása nem felel meg e követelménynek. Ezért a 37. cikk rögzíti a módosítások felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén történő módosításának gyorsabb és rugalmasabb eljárását.

37. cikk: A felhatalmazás gyakorlása

E cikk tartalmazza azokat a feltételeket, amelyek mellett a Bizottság jogosult arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy rendelkezzen a javaslat mellékletében szereplő tanúsítvány és formanyomtatvány szükséges módosításairól. A cikk a szokásos eljárást rögzíti az ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását illetően.

38. cikk: Felülvizsgálati záradék

A Bizottság e rendeletjavaslat hatálybalépését követően öt évvel jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a javasolt rendelet alkalmazásáról.

39. cikk: Felváltás

A jelen rendelet a 2003/577/IB kerethatározat és a 2006/783/IB kerethatározat helyébe lép azon tagállamok vonatkozásában, amelyekre nézve az kötelező. A 2003/577/IB kerethatározat és a 2006/783/IB kerethatározat tovább alkalmazandó azon tagállamok vonatkozásában, amelyeket a jelen rendelet nem köt.

40. cikk: Hatálybalépés és alkalmazás

A javasolt rendelet a Hivatalos Lapban történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba. A rendelet ezt követően a hatálybalépését követő hat hónap elteltével alkalmazandó, a 27. cikk kivételével, amely a rendelet hatálybalépésének időpontjától kezdve alkalmazandó.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a biztosítási intézkedést és vagyoneklobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Európai Unió célul tűzte ki a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartását és fejlesztését.
- (2) Az Unióban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés a büntetőügyekben hozott bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének elvén alapul, amit az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei ülése óta a büntetőügyekben az Unión belül folytatott igazságügyi együttműködés alapköveként tartanak számon.
- (3) A bűncselekmények elkövetési eszközeinek és az azokból származó jövedelemnek a befagyasztása és elkobzása a bűnözés elleni küzdelem egyik leghatékonyabb eszköze. Az Európai Unió elkötelezett a bűncselekményekből származó vagyoni eszközök hatékonyabb azonosításának, elkobzásának és újbóli felhasználásának biztosítása iránt²⁴.
- (4) Mivel a bűnözés gyakran nemzetközi jellegű, a határon átnyúló együttműködés alapvető fontosságú a bűncselekményből származó jövedelem és az elkövetési eszközök befagyasztásához és elkobzásához.
- (5) A biztosítási intézkedést és vagyoneklobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerésére vonatkozó hatályos uniós jogi keretet a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról szóló, 2003. július 22-i 2003/577/IB tanácsi kerethatározat²⁵, és a kölcsönös elismerés elvének a vagyoneklobzást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló, 2006. október 6-i 2006/783/IB tanácsi kerethatározat alkotja²⁶.
- (6) A Bizottságnak a 2003/577/IB és a 2006/783/IB kerethatározatról szóló végrehajtási jelentései azt jelzik, hogy a biztosítási intézkedést és vagyoneklobzást elrendelő

²⁴ „A stockholmi program – A polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa”, HL C 115., 2010.5.4., 1. o.

²⁵ HL L 196., 2003.8.2., 45. o.

²⁶ HL L 328., 2006.11.21., 59. o.

határozatok kölcsönös elismerésének jelenlegi rendszere nem teljes mértékben eredményes. A tagállamokban nem egységesen hajtják végre és alkalmazzák a hatályos jogi aktusokat, aminek következtében nem elegendő mértékben kerül sor kölcsönös elismerésre.

- (7) A biztosítási intézkedést és vagyoneklobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerésének uniós jogi kerete nem tartott lépést a közelmúlt uniós és nemzeti szintű jogalkotási tevékenységével. Mindenekelőtt a 2014/42/EU irányelv²⁷ a vagyon befagyasztására és elkobzására vonatkozó közös minimumszabályokat határozott meg. E közös minimumszabályok a bűncselekmények elkövetési eszközeinek és az azokból származó jövedelemnek az elkobzására irányulnak, többek között a gyanúsított vagy vádlott szökése esetén, ha büntetőeljárást indítottak a bűncselekmény tárgyában, valamint kiterjesztett hatályú elkobzás és harmadik féltől történő elkobzás esetén is. Az említett közös minimumszabályok kiterjednek a vagyon esetleges későbbi elkobzás céljából történő befagyasztására is. Célszerű, hogy a kölcsönös elismerés jogi kerete szintén lefedje a 2014/42/EU irányelv hatálya alá tartozó elkobzási és befagyasztási típusokat.
- (8) A 2014/42/EU irányelv elfogadásakor az Európai Parlament és a Tanács leszögezte, hogy az Európai Unión belüli eredményes befagyasztási és elkobzási rendszer szervesen kapcsolódik a biztosítási intézkedést és vagyoneklobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerésének megfelelő működéséhez. Tekintettel arra, hogy átfogó rendszert kell kialakítani a bűncselekmények elkövetési eszközeinek és az azokból származó jövedelemnek a befagyasztására és elkobzására, az Európai Parlament és a Tanács felszólította a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot a biztosítási intézkedést és vagyoneklobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről.
- (9) Az európai biztonsági stratégiában²⁸ a Bizottság úgy vélte, hogy büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés hatékony, határon átnyúló eszközökön nyugszik, valamint hogy az ítéletek és a bírósági határozatok kölcsönös elismerése a biztonsági keret alapvető elemét képezi. A Bizottság emellett emlékeztetett a biztosítási intézkedést és vagyoneklobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerésének szükségességére.
- (10) A terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem fokozásáról szóló, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményében²⁹ a Bizottság hangsúlyozta annak szükségességét, hogy a terrorizmust finanszírozó bűnözőket megfosszák vagyoni eszközeiktől. A terrorizmust finanszírozó szervezett bűnözés felszámolása érdekében alapvetően fontos, hogy a szóban forgó bűnözőket megfosszák a bűnözésből származó jövedelemtől. Ezért gondoskodni kell arról, hogy a kölcsönös elismerés elvének alkalmazása révén valamennyi típusú biztosítási intézkedést és vagyoneklobzást elrendelő határozatot maradéktalanul végrehajtsák az egész Unióban.
- (11) A biztosítási intézkedést és vagyoneklobzást elrendelő határozatok hatékony kölcsönös elismerése érdekében az e határozatok elismerésére és végrehajtására

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/42/EU irányelve (2014. április 3.) a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról (HL L 127., 2014.4.29., 39. o.).

²⁸ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának Az *európai biztonsági stratégia*, COM(2015) 185 final.

²⁹ COM(2016) 50 final.

vonatkozó szabályokat jogilag kötelező és közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktusban kell megállapítani.

- (12) Lényeges, hogy olyan szabályok megállapításával segítsék elő a biztosítási intézkedést és vagyonekmozgását elrendelő határozatok kölcsönös elismerését és végrehajtását, amelyek kötelezik a tagállamokat arra, hogy területükön ismerjék el és hajtsák végre a más tagállam által büntetőeljárás keretében kibocsátott, biztosítási intézkedést és vagyonekmozgást elrendelő határozatokat.
- (13) E rendelet alkalmazandó a bűncselekménnyel kapcsolatos eljárást követően bíróság által kibocsátott valamennyi vagyonekmozgást elrendelő határozatra, és minden olyan biztosítási intézkedést elrendelő határozatra, amelyet esetleges későbbi vagyonekmozgás céljából bocsátottak ki. Ezért e rendeletnek ki kell terjednie a 2014/42/EU irányelv hatálya alá tartozó valamennyi határozattípusra, valamint a büntetőeljárás keretében jogerős elítélés nélkül kibocsátott határozatok egyéb típusaira is. E rendelet nem alkalmazandó a polgári jogi vagy közigazgatási jogi eljárások keretében hozott biztosítási intézkedést és vagyonekmozgást elrendelő határozatokra.
- (14) E rendeletnek ki kell terjednie a 2014/42/EU irányelv hatálya alá tartozó bűncselekményekkel kapcsolatos biztosítási intézkedést és vagyonekmozgást elrendelő határozatokra, valamint a más bűncselekményekkel kapcsolatos határozatokra. Ezért a bűncselekmények nem korlátozhatók a különösen súlyos, uniós dimenziójú bűncselekményekre, mivel az EUMSZ 82. cikk nem ír elő ilyen korlátozást a büntetőügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös elismerésére vonatkozó szabályokat és eljárásokat megállapító eljárásokra nézve.
- (15) A tagállamok között a kölcsönös elismerés elvének és a bírósági határozatok azonnali végrehajtásának alapján folytatott együttműködés előfeltétele az abba vetett kölcsönös bizalom, hogy az elismerendő és végrehajtandó határozatok meghozatalára mindenkor a jogszerűség, a szubszidiaritás és az arányosság elvének betartásával kerül sor. Ez ugyancsak feltételezi azt, hogy a feleknek, illetve a jóhiszeműen érdekelt harmadik feleknek biztosított jogok megmaradnak.
- (16) Ez a rendelet nem módosítja az EUSZ 6. cikkébe foglalt alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartásának kötelezettségét.
- (17) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: a Charta) és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben (a továbbiakban: EJEE) elismert alapelveket. E rendeletet az említett jogokkal és elvekkel összhangban kell alkalmazni.
- (18) Ezt a rendeletet a büntetőeljárás során az eljárási jogokról szóló 2010/64/EU³⁰, a 2012/13/EU³¹, a 2013/48/EU³², az (EU) 2016/343³³, az (EU) 2016/800³⁴ és az (EU)

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/64/EU irányelve (2010. október 20.) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.).

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/13/EU irányelve (2012. május 22.) a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.).

³² Az Európai Parlament és a Tanács 2013/48/EU irányelve (2013. október 22.) a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatáshoz való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o.).

2016/1919³⁵ európai parlamenti és tanácsi irányelvek rendelkezéseinek figyelembevételével kell alkalmazni.

- (19) Az alapvető jogok tiszteletben tartásának biztosítása mellett a biztosítási intézkedést és vagyoneklobzást elrendelő határozatok elismerése és végrehajtása során gondoskodni kell a bűncselekményből származó vagyon visszaszerzésére irányuló eljárás hatékonyságáról.
- (20) Ezért a kibocsátó hatóságnak közvetlenül a végrehajtó hatósághoz, vagy adott esetben a központi hatósághoz kell továbbítani a biztosítási intézkedést és a vagyoneklobzást elrendelő határozatokat.
- (21) A vagyoneklobzást elrendelő határozatot egy egységes tanúsítvánnyal együtt kell továbbítani.
- (22) A végrehajtó hatóságnak további alaki követelmények nélkül el kell ismernie a vagyoneklobzást elrendelő határozatot, és meg kell hoznia az annak végrehajtásához szükséges intézkedéseket. A vagyoneklobzást elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó határozatot meg kell hozni, és a vagyoneklobzást ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell ténylegesen elvégezni, mint egy hasonló belföldi ügyben. Határidőket kell megállapítani annak érdekében, hogy gyorsan és hatékonyan meghozzák a határozatot és végrehajtsák a vagyoneklobzást elrendelő határozatot.
- (23) Tekintettel a befagyasztás sürgősségére és ideiglenes jellegére, a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot egységes formanyomtatványon kell kiállítani. A kibocsátó hatóságnak meg kell győződnie arról, hogy a biztosítási intézkedést elrendelő határozat szükséges és arányos-e a vagyon megsemmisítésének, átalakításának, áthelyezésének, átruházásnak vagy a vagyonnal való rendelkezésnek ideiglenes megakadályozása céljából. Annak érdekében, hogy összehangolják a biztosítási intézkedést elrendelő határozatok belföldi és határon átnyúló ügyekben történő kibocsátásának feltételeit, e rendelet alapján kizárólag akkor bocsátható ki biztosítási intézkedést elrendelő határozat, ha hasonló belföldi ügyben is kibocsátható volna.
- (24) A végrehajtó hatóságnak további alaki követelmények nélkül el kell ismernie a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot, és azonnal meg kell hoznia az annak végrehajtásához szükséges intézkedéseket. A biztosítási intézkedést elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó határozatot meg kell hozni, és a befagyasztást ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell ténylegesen megtenni, mint egy hasonló belföldi ügyben. Határidőket kell megállapítani annak érdekében, hogy gyorsan és hatékonyan meghozzák a határozatot és végrehajtsák a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot.

³³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/343 irányelve (2016. március 9.) a büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről (HL L 65., 2016.3.11., 1. o.).

³⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/800 irányelve (2016. május 11.) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról (HL L 132., 2016.5.21., 1. o.).

³⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1919 irányelve (2016. október 26.) a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a keresett személyek költségmentességéről (HL L 297., 2016.11.4., 1. o.).

- (25) A biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtása során a kibocsátó hatóságnak és a végrehajtó hatóságnak kellően figyelembe kell venniük a nyomozás titkosságát. A végrehajtó hatóságnak különösen garantálnia kell a biztosítási intézkedést elrendelő határozatban szereplő tények és e határozat tartalmának titkosságát.
- (26) A biztosítási intézkedést vagy vagyonekobbzást elrendelő határozat elismerése és végrehajtása csak az e rendeletben foglalt indokok alapján tagadható meg. Mindenekelőtt a végrehajtó hatóság számára lehetővé kell tenni a vagyonekobbzást elrendelő határozat elismerésének és végrehajtásának megtagadását a non bis in idem elve alapján, ha valamely érdekelt fél jogai vagy a tárgyaláson való jelenléthez való jog sérülnének.
- (27) Az elismerés és végrehajtás megtagadásával kapcsolatos valamely indok alkalmazására vonatkozó döntés meghozatal előtt a végrehajtó hatóságnak bármely szükséges további információ beszerzése érdekében konzultációt kell folytatnia a kibocsátó hatósággal.
- (28) A végrehajtó hatóság számára lehetővé kell tenni a vagyonekobbzást vagy biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtásának elhalasztását, különösen amennyiben annak végrehajtása sérthetné egy folyamatban lévő nyomozás érdekeit. Amint a végrehajtás elhalasztásának okai megszűnnek, a végrehajtó hatóságnak meg kell tennie a szükséges intézkedéseket a határozat végrehajtására.
- (29) A kibocsátó hatóságot haladéktalanul értesíteni kell arról, hogy a határozat nem hajtható végre. A végrehajtás lehetetlensége az alábbi okokból származhat: az elkobzandó vagyontárgyat már elkobozták, az eltűnt, nem fellelhető a kibocsátó hatóság által megjelölt helyen, illetve a vagyon fellelhetőségének helyét nem kellő pontossággal adták meg.
- (30) A vagyonekobbzást vagy biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtására a végrehajtó állam joga szerint kerül sor és kizárólag annak hatóságai rendelkeznek hatáskörrel a végrehajtási eljárások meghatározására.
- (31) E rendelet megfelelő gyakorlati működése feltételezi az érintett illetékes nemzeti hatóságok közötti szoros konzultációt, különösen egy vagyonekobbzást elrendelő határozat több tagállamban való egyidejű végrehajtása esetén. Ezért az illetékes nemzeti hatóságoknak bármely szükséges esetben konzultációt kell folytatniuk egymással.
- (32) A sértettek kártérítéshez és kártalanításhoz való joga nem sérülhet a határon átnyúló ügyekben. Az elkobzott vagyonnal való rendelkezésre vonatkozó szabályoknak elsőbbséget kell biztosítaniuk a sértettek kártérítésének és a vagyon számukra történő visszaszolgáltatásának. A tagállamoknak továbbá szem előtt kell tartaniuk a más tagállamokból eredő adókövetelések behajtásában való segítségnyújtásra vonatkozó, a 2010/24/EU irányelv³⁶ szerinti kötelezettségeiket.
- (33) A tagállamok nem követelhetik egymástól az e rendelet alkalmazásával felmerülő költségek megtérítését. Ha azonban a végrehajtó államnak jelentős vagy kivételes költségeket kellett viselnie, a kibocsátó hatóságnak figyelembe kell vennie a végrehajtó hatóság javaslatát a költségek megosztására.

³⁶

A Tanács 2010/24/EU irányelve (2010. március 16.) az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 84., 2010.3.31., 1. o.).

- (34) Bármely érdekelt félnek, így a jóhiszemű harmadik feleknek – jogaik megóvása érdekében – jogorvoslati lehetőségekkel kell rendelkezniük a biztosítási intézkedést vagy vagyonekobjást elrendelő határozattal szemben, beleértve a határozat bíróság előtti megtámadásának tényleges lehetőségét, illetve tulajdonjog vagy más vagyoni jogok érvényesítését a 2014/42/EU irányelvnek megfelelően. A keresetet a végrehajtó állam bírósága előtt kell megindítani.
- (35) Az e rendelet I. és II. mellékletébe foglalt tanúsítvány és formanyomtatvány módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelő jogi aktusok elfogadására. Különösen fontos, hogy a Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal kapcsolatos előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (36) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a biztosítási intézkedést és vagyonekobjást elrendelő határozatok kölcsönös elismerését és végrehajtását, a tagállamok nem tudják megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (37) A 2014/41/EU irányelv³⁷ a bizonyítékok biztosítása tekintetében már felváltotta a 2003/577/IB kerethatározat rendelkezéseit. E rendeletnek fel kell váltani a 2003/577/IB kerethatározat rendelkezéseit azon tagállamok között, amelyekre nézve a kerethatározat kötelező érvényű a vagyon későbbi elkobzása céljából történő befagyasztás tekintetében. Össze kell hangolni a bizonyítékok biztosítására, valamint a későbbi elkobzásra irányuló rendelkezéseket. E rendeletnek a 2006/783/IB kerethatározatot is fel kell váltania azon tagállamok között, amelyekre nézve a kerethatározat kötelező érvényű.
- (38) Az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló, az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt jegyzőkönyv 3. cikkének megfelelően *[az Egyesült Királyság/Írország jelezte azon szándékát, hogy részt kíván venni ennek ezen irányelv elfogadásában és alkalmazásában]* vagy *[az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül az Egyesült Királyság/Írország nem vesz részt ennek ezen irányelv elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó]*.
- (39) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, ezért az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

³⁷

Az Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HL L 130., 2014.5.1., 1. o.).

I. FEJEZET

TÁRGY, FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS HATÁLY

1. cikk

Tárgy

- (1) E rendelet megállapítja azokat a szabályokat, amelyek alapján egy tagállam elismeri, és saját területén végrehajtja egy másik tagállam által büntetőeljárás keretében kibocsátott, biztosítási intézkedést vagy vagyonekobjást elrendelő határozatokat.
- (2) E rendelet nem módosítja az EUSZ 6. cikkében foglalt alapvető jogok és jogelvek tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséget.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „vagyonekobjást elrendelő határozat”: a bűncselekménnyel kapcsolatos eljárás eredményeképpen bíróság által hozott jogerős szankció vagy intézkedés, amely egy természetes vagy jogi személy végleges tulajdonvesztését eredményezi;
2. „biztosítási intézkedést elrendelő határozat”: a 8. pontban említett hatóság által kibocsátott vagy jóváhagyott bírósági határozat, az esetleges későbbi vagyonekobjás céljából a vagyon megsemmisítésének, átalakításának, áthelyezésének, átruházásának vagy a vagyonnal való rendelkezésnek ideiglenes megakadályozására szolgáló, kibocsátó állambeli biztosítási intézkedést elrendelő határozat tekintetében;
3. „vagyon”: minden olyan vagyon, beleértve az anyagi vagy eszmei, ingó vagy ingatlan javakat, valamint az ilyen vagyonnal kapcsolatos jogcímet és az abban való érdekeltséget igazoló okiratokat és okmányokat egyaránt, amely a kibocsátó hatóság megítélése szerint:
 - a) bűncselekményből származó jövedelem, vagy értéke az ilyen jövedelemmel részben vagy egészben megegyező,
 - b) ilyen bűncselekmény elkövetésének eszköze, vagy az ilyen eszköz értékével megegyező,
 - c) a 2014/42/IB irányelvben előírt vagyonekobjási hatáskörök bármelyikének a kibocsátó államban való alkalmazása eredményeképpen elkobjzási kötelezettség alá esik, vagy
 - d) a kibocsátó állam joga szerinti bármely, vagyonekobjási hatáskörökkel kapcsolatos rendelkezés alapján elkobjzási kötelezettség alá esik;
4. „bűncselekményből származó jövedelem”: a közvetlenül vagy közvetve bűncselekményekből származó bármely gazdasági előny; a vagyon bármely fajtáját magában foglalhatja, beleértve a közvetlen jövedelem későbbi újrabefektetését vagy átalakítását, és bármely értékkel bíró hasznot;

5. „elkövetési eszközök”: bármilyen vagyontárgy, amelyet bűncselekmény vagy bűncselekmények elkövetéséhez bármely módon, részben vagy egészben használtak vagy használni szándékoztak;
6. „kibocsátó állam”: az a tagállam, amelyben büntetőeljárás keretében biztosítási intézkedést vagy vagyyonelkobzást elrendelő határozatot hoztak;
7. „végrehajtó állam”: az a tagállam, amely számára büntetőeljárás keretében hozott biztosítási intézkedést vagy vagyyonelkobzást elrendelő határozatot elismerés és végrehajtás céljából továbbították;
8. „kibocsátó hatóság”:
 - a) a biztosítási intézkedést elrendelő határozat tekintetében:
 1. az adott ügyben hatáskörrel rendelkező bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész; vagy
 2. bármely más, a kibocsátó állam által meghatározott hatóság, amely a büntetőeljárás során hatáskörrel rendelkezik a vagyoni eszközök befagyasztásának elrendelésére vagy egy biztosítási intézkedést elrendelő határozat nemzeti jog szerinti végrehajtására. Ezenkívül a biztosítási intézkedést elrendelő határozatnak a végrehajtó hatóság részére történő továbbítását megelőzően meg kell vizsgálni, hogy e határozat megfelel-e az e rendelet értelmében a kibocsátására vonatkozó – különösen a 13. cikk (1) bekezdésében foglalt – feltételeknek, majd egy kibocsátó állambeli bírónak, bíróságnak, nyomozási bírónak vagy ügyésznek érvényesítenie kell azt. Amennyiben valamely hatóság érvényesítette a határozatot, e hatóság a határozat továbbításának céljából kibocsátó hatóságnak tekinthető;
 - b) a vagyyonelkobzást elrendelő határozat tekintetében a kibocsátó állam által meghatározott azon illetékes hatóság, amely a büntetőeljárás folyamán hatáskörrel és illetékességgel rendelkezik a bíróság által a nemzeti jognak megfelelően kibocsátott vagyyonelkobzást elrendelő határozat végrehajtására;
9. „végrehajtó hatóság”: az a hatóság, amely hatáskörrel és illetékességgel rendelkezik a biztosítási intézkedést vagy vagyyonelkobzást elrendelő határozat e rendelet szerinti elismerésére és végrehajtásának biztosítására, valamint a hasonló belföldi esetekben alkalmazandó eljárások lefolytatására.

3. cikk

Bűncselekmények

- (1) Ha a biztosítási intézkedést vagy vagyyonelkobzást elrendelő határozat hozatalához vezető cselekmények a kibocsátó állam jogában meghatározott alábbi bűncselekmények közül legalább egyet megvalósítanak, és a kibocsátó államban legalább maximálisan három évig terjedő szabadságvesztéssel büntethetők, a biztosítási intézkedést vagy vagyyonelkobzást elrendelő határozatot végre kell hajtani a kettős büntethetőség vizsgálata nélkül:

- bünszervezetben való részvétel;
- terrorizmus,

- emberkereskedelem,
- gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia;
- kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme;
- fegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme;
- korrupció,
- az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló (EU) 2017/xxx irányelv meghatározása szerinti csalás és csalással kapcsolatos bűncselekmények,
- csalás, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény értelmében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is,
- bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása,
- pénzhamisítás, beleértve az euro hamisítását is,
- számítástechnikai bűnözés,
- környezetkárosító bűnözés, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét;
- jogellenes beutazás és tartózkodás elősegítése;
- szándékos emberölés, súlyos testi sértés;
- emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme,
- emberrablás, személyi szabadság megsértése és túszejtés,
- rasszizmus és idegengyűlölet,
- szervezett vagy fegyveres rablás,
- kulturális javak – ezen belül régiségek és műtárgyak – tiltott kereskedelme;
- csalás,
- zsarolás és védelmi pénz szedése,
- termékhamisítás és szerzői jog megsértése;
- okmányhamisítás és azokkal való kereskedelem,
- a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel összefüggő csalás és hamisítás,
- hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme,
- nukleáris vagy radioaktív anyagok tiltott kereskedelme;
- lopott gépjárművek kereskedelme;
- erőszakos nemi közösülés;
- gyűjtogatás,
- a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények;
- légi jármű vagy hajó jogellenes hatalomba kerítése;
- szabotázs.

- (2) Az (1) bekezdésben fel nem sorolt bűncselekmények esetén a végrehajtó állam a biztosítási intézkedést vagy vagyoneklobzást elrendelő határozat elismerését és végrehajtását attól teheti függővé, hogy azok a cselekmények, amelyek eredményeképpen a biztosítási intézkedést vagy vagyoneklobzást elrendelő határozatot kibocsátották, bűncselekménynek minősülnek-e a végrehajtó állam joga szerint, függetlenül az adott bűncselekménynek a kibocsátó állam joga szerinti tényállási elemeitől és megfogalmazásától.

II. FEJEZET

A VAGYONELKOBZÁST ELRENDELŐ HATÁROZATOK TOVÁBBÍTÁSA, ELISMERÉSE ÉS VÉGREHAJTÁSA

4. cikk

A vagyonekobbzást elrendelő határozatok továbbbítása

- (1) A kibocsátó hatóságnak a vagyonekobbzást elrendelő határozatot vagy annak hiteles másolatát, a 7. cikkben meghatározott tanúsítvánnyal együtt közvetlenül a végrehajtó hatóságnak, vagy adott esetben a 27. cikk (2) bekezdésében említett központi hatóságnak kell továbbbítania, a megfelelő írásbeli rögzítést olyan feltételek mellett biztosító bármely eszköz felhasználásával, amely lehetővé teszi a végrehajtó hatóság számára a hitelesség megállapítását.
- (2) Ami a pénzüsszegre vonatkozó vagyonekobbzást elrendelő határozatokat illeti, a határozatot annak a tagállamnak kell továbbbítani, amely tagállamban – a kibocsátó hatóság szerint észszerű indokok alapján feltételezhetően – az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely ellen a vagyonekobbzást elrendelő határozatot hozták, vagyonnal vagy jövedelemmel rendelkezik.
- (3) Ami a meghatározott vagyontárgyakra vonatkozó vagyonekobbzást elrendelő határozatokat illeti, a határozatot annak a tagállamnak kell továbbbítani, amely tagállamban – a kibocsátó hatóság szerint észszerű indokok alapján feltételezhetően – a vagyonekobbzást elrendelő határozat alá eső vagyontárgy található.
- (4) Amennyiben nincs olyan észszerű indok, amely alapján a kibocsátó hatóság számára megállapítható, hogy a vagyonekobbzást elrendelő határozatot mely tagállamba kell továbbbítania, annak a tagállamnak kell továbbbítania a határozatot, amely tagállamban annak a természetes személynek a szokásos tartózkodási helye, illetve jogi személy esetén bejegyzett székhelye található, aki vagy amely ellen a határozatot kibocsátották.
- (5) Amennyiben a végrehajtó hatóság nem ismert, a kibocsátó hatóság valamennyi szükséges módon tájékozódik, többek között az Európai Igazságügyi Hálózat³⁸ kapcsolattartóinak közbeiktatásával annak érdekében, hogy beszerezze a végrehajtó államtól az információkat.
- (6) Amennyiben a végrehajtó állam azon hatósága, amely a vagyonekobbzást elrendelő határozatot átvette, nem rendelkezik hatáskörrel a határozat elismerésére és az annak végrehajtásához szükséges intézkedések megtételére, azonnal továbbítja a vagyonekobbzást elrendelő határozatot a tagállamán belüli illetékes végrehajtó hatósághoz és erről megfelelően tájékoztatja a kibocsátó hatóságot.

5. cikk

A vagyonekobbzást elrendelő határozat továbbbítása egy vagy több végrehajtó államnak

- (1) A vagyonekobbzást elrendelő határozatot a 4. cikk szerint egy adott időpontban csak egy végrehajtó államnak lehet továbbbítani.
- (2) A meghatározott vagyontárgyakra vonatkozó vagyonekobbzást elrendelő határozat egynél több végrehajtó államnak is továbbbítható egyidejűleg, amennyiben:

³⁸

A Tanács 2008/976/IB határozata (2008. december 16.) az Európai Igazságügyi Hálózatról (HL L 348., 2008.12.24., 130. o.).

- a) a kibocsátó hatóság észszerű indokok alapján feltételezheti, hogy a vagyonekmozgást elrendelő határozat hatálya alá tartozó különböző vagyontárgyak különböző végrehajtó államokban találhatók,
 - b) a vagyonekmozgást elrendelő határozatban foglalt meghatározott vagyontárgy elkobzása több mint egy végrehajtó állam területére kiterjedő fellépést tesz szükségessé, vagy
 - c) a kibocsátó hatóság észszerű indokok alapján feltételezheti, hogy a vagyonekmozgást elrendelő határozat hatálya alá tartozó meghatározott vagyontárgy két vagy több meghatározott végrehajtó állam egyikében található.
- (3) A pénzüsszegre vonatkozó vagyonekmozgást elrendelő határozat egyidejűleg egynél több végrehajtó államnak is továbbítható, amennyiben a kibocsátó hatóság ezt különösen szükségesnek tartja, kiváltképpen amennyiben:
- a) az érintett vagyonnal kapcsolatban nem került sor az e rendelet szerinti biztosítási intézkedésre, vagy
 - b) a kibocsátó államban és bármelyik végrehajtó államban elkobozható vagyon értéke valószínűsíthetően nem elegendő a vagyonekmozgást elrendelő határozatban megnevezett teljes összeg fedezésére.

6. cikk

A vagyonekmozgást elrendelő határozatok továbbításának következményei

- (1) A vagyonekmozgást elrendelő határozatnak egy vagy több végrehajtó állam részére történő, a 4. és az 5. cikknek megfelelő továbbítása nem korlátozza a kibocsátó állam jogát arra, hogy a határozatot maga hajtsa végre.
- (2) Amennyiben egy pénzüsszegre vonatkozó vagyonekmozgást elrendelő határozatot egy vagy több végrehajtó államnak továbbítottak, a határozat végrehajtásából befolyó teljes összeg nem lehet magasabb, mint a vagyonekmozgást elrendelő határozatban megállapított maximum összeg.
- (3) A kibocsátó hatóság megfelelő írásbeli rögzítést biztosító eszköz felhasználásával haladéktalanul tájékoztatja a végrehajtó hatóságot:
 - a) amennyiben – különösen valamely, a végrehajtó hatóságtól származó, a kibocsátó állam részére a 11. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján megküldött információ alapján – úgy véli, hogy fennáll a veszélye a maximum összeget meghaladó végrehajtásnak;
 - b) amennyiben a biztosítási intézkedést vagy vagyonekmozgást elrendelő határozat a kibocsátó államban vagy valamely más végrehajtó államban egészben vagy részben végrehajtásra került, meghatározva azt az összeget, amely tekintetében a biztosítási intézkedést vagy vagyonekmozgást elrendelő határozat még nem került végrehajtásra;
 - c) amennyiben a határozatnak a 4. cikkel összhangban történő továbbítását követően a kibocsátó hatóság olyan pénzüsszeghez jut, amelyet az érintett személy önkéntesen, a határozatra tekintettel fizetett be.

Amennyiben a b) pont alkalmazandó, a kibocsátó hatóság a lehető legrövidebb időn belül tájékoztatja a végrehajtó hatóságot a fent említett veszély megszűnéséről.

- (4) Amennyiben a kibocsátó állam azt jelezte, hogy bármely okból vissza kívánja vonni a határozatot a végrehajtó államtól, a végrehajtó állam azonnal megszünteti a vagyonekbevezést elrendelő határozat végrehajtását.

7. cikk

Egységes tanúsítvány

- (1) A kibocsátó hatóság kitölti az I. mellékletben található tanúsítványt, aláírja azt, és igazolja, hogy annak tartalma pontos és helytálló.
- (2) A kibocsátó hatóság lefordítja a tanúsítványt a végrehajtó állam hivatalos nyelvére vagy a végrehajtó állam által a (3) bekezdésnek megfelelően megjelölt bármely más nyelvre.
- (3) A tagállamok a Bizottsághoz benyújtott nyilatkozatban bármikor kijelenthetik, hogy készek elfogadni az Unió egy vagy több másik hivatalos nyelvén készült fordításokat is.

8. cikk

A vagyonekbevezést elrendelő határozatok elismerése és végrehajtása

- (1) A végrehajtó hatóság minden további alaki követelmény nélkül elismeri a 4. cikkkel összhangban hozzá továbbított, vagyonekbevezést elrendelő határozatot, és haladéktalanul megteszi a végrehajtáshoz szükséges intézkedéseket ugyanolyan módon, mintha a vagyonekbevezést elrendelő határozatot a végrehajtó állam hatósága bocsátotta volna ki, kivéve ha az érintett hatóság úgy dönt, hogy a 9. cikkben az elismerés, illetve a végrehajtás megtagadására vagy a 11. cikkben a végrehajtás elhalasztására vonatkozóan előírt okok valamelyikére hivatkozik.
- (2) Amennyiben a vagyonekbevezést elrendelő határozat meghatározott vagyontárgyat érint, a kibocsátó és a végrehajtó hatóságok – amennyiben a kibocsátó állam joga ezt lehetővé teszi – megállapodhatnak, hogy a végrehajtó államban az elkobzás történhet a vagyontárgy értékének megfelelő pénzösszeg megfizetésére irányuló követelés formájában is.
- (3) Amennyiben a vagyonekbevezést elrendelő határozat pénzösszegre vonatkozik, a végrehajtó hatóság a fizetés elmaradása esetén a vagyonekbevezést elrendelő határozatot az (1) cikknek megfelelően az erre a célra hozzáférhető bármilyen vagyontárgyon végrehajtja. A végrehajtó hatóság szükség esetén az elkobzandó összeget a vagyonekbevezést elrendelő határozat kibocsátásakor érvényben lévő árfolyamon átváltja a végrehajtó állam pénznemére.
- (4) Amint a határozat végrehajtása befejeződik, a végrehajtó hatóság megfelelő írásbeli rögzítést biztosító eszköz felhasználásával tájékoztatja erről a kibocsátó hatóságot.

9. cikk

A vagyonekbevezést elrendelő határozatok elismerése és végrehajtása megtagadásának okai

- (1) A végrehajtó hatóság kizárólag akkor dönthet úgy, hogy nem ismeri el vagy nem hajtja végre a vagyonekbevezést elrendelő határozatot, ha:

- a) a 7. cikkben előírt tanúsítvány hiányos, nyilvánvalóan helytelen vagy nyilvánvalóan nem felel meg a vagyonekhozást elrendelő határozatnak, és a (2) bekezdés szerinti konzultációt követően nem egészítették ki;
- b) a vagyonekhozást elrendelő határozat végrehajtása ellentétes lenne a non bis in idem elvvel;
- c) a végrehajtó állam joga szerint mentesség vagy kiváltság áll fenn, ami megakadályozná az érintett vagyona belföldön kibocsátott vagyonekhozást elrendelő határozat végrehajtását;
- d) a vagyonekhozást elrendelő határozat a kibocsátó állam területén kívül és részben vagy teljes egészében a végrehajtó állam területén kívül elkövetett bűncselekményen alapul, és az a cselekmény, amely miatt a vagyonekhozást elrendelő határozatot kibocsátották, a végrehajtó államban nem minősül bűncselekménynek;
- e) a végrehajtó állam jogszabályai szerint bármely jóhiszemű harmadik felet megillető jogok lehetetlenné teszik a vagyonekhozást elrendelő határozat végrehajtását, ideértve azokat az eseteket, amikor ez a lehetetlenség a 31. cikknek megfelelő jogorvoslati lehetőségek alkalmazásának következménye;
- f) amennyiben a 3. cikk (2) bekezdésében említett esetben a vagyonekhozást elrendelő határozat alapjául szolgáló cselekmény a végrehajtó állam joga szerint nem bűncselekmény; mindazonáltal, adók vagy illetékek, vámok és deviza vonatkozásában a vagyonekhozást elrendelő határozat végrehajtása nem tagadható meg azon az alapon, hogy a végrehajtó állam joga nem ugyanolyan típusú adót vagy illetéket ír elő, vagy nem ugyanolyan típusú adó-, illeték-, vám- és devizasabályokat tartalmaz, mint a kibocsátó állam joga;
- g) a 7. cikkben előírt tanúsítvány szerint az adott személy személyesen nem jelent meg azon tárgyaláson, amely a jogerős ítélethez kapcsolódó vagyonekhozást elrendelő határozat meghozatalához vezetett.

Az elismerés és a végrehajtás megtagadásának ezen indoka nem alkalmazandó, amennyiben a tanúsítványban az szerepel, hogy az adott személy a kibocsátó állam nemzeti jogában meghatározott további eljárási követelményeknek megfelelően:

1. megfelelő időben személyes idézést kapott, és ily módon tájékoztatták annak a tárgyalásnak a kitűzött időpontjáról és helyéről, amely a vagyonekhozást elrendelő határozat meghozatalához vezetett, vagy más módon ténylegesen hivatalos tájékoztatást kapott a szóban forgó tárgyalás kitűzött időpontjára és helyére vonatkozóan, mégpedig oly módon, hogy egyértelműen megállapítást nyert, hogy a kitűzött tárgyalásról tudomást szerzett, és kellő időben tájékoztatták arról, hogy meg nem jelenése esetén sor kerülhet ilyen vagyonekhozást elrendelő határozat meghozatalára;
2. a kitűzött tárgyalás ismeretében meghatalmazta vagy az általa választott vagy az állam által kirendelt jogi képviselőt arra, hogy a tárgyalás során a védelmét ellássa, és az említett jogi képviselő ténylegesen ellátta az érintett személy védelmét a tárgyaláson; vagy
3. a vagyonekhozást elrendelő határozat kézbesítését és azt követően, hogy kifejezetten tájékoztatták őt a perújításhoz vagy fellebbezéshez való jogáról, amely eljárásban joga van részt venni, és amely lehetővé teszi az

ügy – beleértve új bizonyítékok – újbóli érdemi vizsgálatát, és amely az eredeti határozat megváltoztatásához vezethet:

– egyértelműen kijelentette, hogy nem vitatja a vagyonekhozást elrendelő határozatot; vagy

– a megállapított határidőn belül nem kért perújítást vagy nem fellebbezett.

- (2) Az (1) bekezdésben említett esetekben a vagyonekhozást elrendelő határozat elismerésének vagy végrehajtásának teljes vagy részleges megtagadásáról szóló határozat meghozatala előtt a végrehajtó hatóság bármely megfelelő módon konzultációt folytat a kibocsátó hatósággal, és adott esetben felkéri a kibocsátó hatóságot bármely szükséges információ haladéktalan megadására.
- (3) Az elismerés vagy a végrehajtás megtagadására vonatkozó döntést haladéktalanul meg kell hozni, és megfelelő írásbeli rögzítést biztosító eszköz felhasználásával azonnal közölni kell azt a kibocsátó hatósággal.

10. cikk

A vagyonekhozást elrendelő határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó határidők

- (1) A vagyonekhozást elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó határozatot ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell meghozni, illetve az elkobzást ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell elvégezni, mint egy hasonló belföldi ügyben, és mindenképpen az e cikkben meghatározott határidőkön belül.
- (2) A végrehajtó hatóság a vagyonekhozást elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntést haladéktalanul, valamint – az (5) bekezdés sérelme nélkül – legkésőbb 30 nappal a vagyonekhozást elrendelő határozatnak a végrehajtó hatóság általi átvételét követően meghozza.
- (3) A végrehajtó hatóság megfelelő írásbeli rögzítést biztosító eszköz felhasználásával haladéktalanul közli a vagyonekhozást elrendelő határozatra vonatkozó döntést a kibocsátó hatósággal.
- (4) A végrehajtó hatóság haladéktalanul és e cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül, de legkésőbb 30 nappal az e cikk (2) bekezdésében említett döntés meghozatalát követően végrehajtja az elkobzást, kivéve, ha a 11. cikk alapján a halasztás valamely indoka áll fenn.
- (5) Amennyiben egy konkrét ügyben nem lehet betartani a (2) vagy a (4) bekezdésben megállapított határidőket, a végrehajtó hatóság erről bármely rendelkezésre álló módon, haladéktalanul tájékoztatja a kibocsátó hatóságot, közölve a késedelem okát, és konzultációt folytat a kibocsátó hatósággal az elkobzás végrehajtásának megfelelő időzítéséről. Ilyen esetben a (2) vagy (4) bekezdésben megállapított határidő legfeljebb 30 nappal meghosszabbítható.

11. cikk

A vagyonekhozást elrendelő határozatok végrehajtásának elhalasztása

- (1) A végrehajtó hatóság elhalaszthatja a 4. cikkel összhangban továbbított vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtását, amennyiben:
- a) a határozat végrehajtása sértheti egy folyamatban lévő nyomozás érdekeit, az általa ésszerűnek ítélt időpontig;
 - b) pénzüsszegre vonatkozó vagyonekobbzást elrendelő határozat tekintetében, megítélése szerint fennáll a veszélye annak, hogy a végrehajtásból származó teljes összeg meghaladja a vagyonekobbzást elrendelő határozatban meghatározott összeget a vagyonekobbzást elrendelő határozatnak egynél több tagállamban történő egyidejű végrehajtása miatt;
 - c) a vagyont a végrehajtó államban már elkobbzási eljárás alá vonták;
 - d) a 33. cikkben említett jogorvoslati lehetőségek eseteiben.
- (2) A végrehajtó hatóság megfelelő írásbeli rögzítést biztosító eszköz felhasználásával haladéktalanul jelentést készít a kibocsátó hatóságnak a határozat végrehajtásának elhalasztásáról, ismertetve a halasztás okait és lehetőség szerint várható időtartamát.
- (3) Amint a halasztás oka megszűnik, a végrehajtó hatóság haladéktalanul megteszi a szükséges intézkedéseket a határozat végrehajtására, és írásbeli rögzítést biztosító eszköz felhasználásával tájékoztatja erről a kibocsátó hatóságot.

12. cikk

A vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásának lehetetlensége

Amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtása nem lehetséges, mivel az elkobbzandó vagyontárgyat már elkobbzták, az eltűnt, megsemmisült, vagy nem fellelhető a tanúsítványban megjelölt helyen, vagy mivel a vagyon fellelhetőségének helyét nem kellő pontossággal adták meg a kibocsátó állammal folytatott konzultációt követően sem, erről a kibocsátó állam illetékes hatóságát haladéktalanul értesíteni kell. Amennyiben lehetséges, a határozatot más vagyontárgyra végre lehet hajtani a 8. cikk (2) vagy (3) bekezdésének megfelelően.

III. FEJEZET

A BIZTOSÍTÁSI INTÉZKEDÉST ELRENDELŐ HATÁROZATOK TOVÁBBÍTÁSA, ELISMERÉSE ÉS VÉGREHAJTÁSA

13. cikk

A biztosítási intézkedést elrendelő határozat kibocsátásának és továbbításának feltételei

- (1) A kibocsátó hatóság a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot az alábbi feltételek teljesülése esetén bocsáthatja ki:
- a) a határozat kibocsátása – az érintett személy jogait szem előtt tartva – szükséges és arányos a vagyon megsemmisítésének, átalakításának, áthelyezésének, átruházásának

vagy a vagyonnal való rendelkezésnek az esetleges későbbi vagyonelkobzás érdekében történő ideiglenes megakadályozásához;

- b) a határozatot ugyanezen feltételek mellett egy hasonló belföldi ügyben is elrendelhetnék volna; valamint
 - c) a határozat indokát vagy indokait – legalább röviden – megfelelően megjelölték.
- (2) Az (1) bekezdésben foglalt feltételek teljesülését a kibocsátó hatóság minden egyes esetben megvizsgálja.
- (3) Amennyiben valamely végrehajtó hatóságnak alapos indoka van feltételezni, hogy az (1) bekezdésben foglalt feltételek nem teljesültek, a határozat végrehajtását követően konzultációt folytathat a kibocsátó hatósággal a biztosítási intézkedés fenntartásának fontosságáról. E konzultáció nem késleltetheti a biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtását. Az említett konzultációt követően a kibocsátó hatóság dönthet a határozat visszavonásáról.

14. cikk

A biztosítási intézkedést elrendelő határozatok továbbítása

- (1) A kibocsátó hatóságnak a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot a 16. cikkben említett formanyomtatványon közvetlenül a végrehajtó hatóságnak, vagy adott esetben a 27. cikk (2) bekezdésében említett központi hatóságnak kell továbbítani, a megfelelő írásbeli rögzítést olyan feltételek mellett biztosító eszköz felhasználásával, amely lehetővé teszi a végrehajtó hatóság számára a hitelesség megállapítását.
- (2) Ami a pénzüsszetre vonatkozó biztosítási intézkedést elrendelő határozatokat illeti, a határozatot annak a tagállamnak kell továbbítani, amely tagállamban – a kibocsátó hatóság szerint észszerű indokok alapján feltételezhetően – az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely ellen a vagyonelkobzást elrendelő határozatot hozták, vagyonnal vagy jövedelemmel rendelkezik.
- (3) Ami a meghatározott vagyontárgyakra vonatkozó biztosítási intézkedést elrendelő határozatokat illeti, a határozatot annak a tagállamnak kell továbbítani, amely tagállamban – a kibocsátó hatóság szerint észszerű indokok alapján feltételezhetően – a biztosítási intézkedést elrendelő határozat alá eső vagyontárgy található.
- (4) Ha nincs olyan észszerű indok, amely alapján a kibocsátó hatóság számára megállapítható, hogy a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot mely tagállamba kell továbbítani, annak a tagállamnak kell továbbítani a határozatot, amely tagállamban annak a természetes személynek a szokásos tartózkodási helye, illetve jogi személy esetén bejegyzett székhelye található, aki vagy amely ellen a határozatot kibocsátották.
- (5) A 1. cikkben említett biztosítási intézkedést elrendelő határozat:
 - a) esetében csatolni kell a 4. cikknek megfelelően továbbított vagyonelkobzást elrendelő határozatot; vagy
 - b) arra vonatkozó utasítást kell tartalmaznia, hogy a vagyon a végrehajtó államban marad a vagyonelkobzást elrendelő határozatnak a 4. cikk szerinti továbbításáig. A kibocsátó hatóság a 16. cikkben említett formanyomtatványon megjelöli e továbbítás előrejelzett dátumát.

- (6) A kibocsátó hatóság tájékoztatja a végrehajtó hatóságot minden általa ismert olyan érdekelt félről, amelyet a biztosítási intézkedést elrendelő határozat érinthet, beleértve a jóhiszemű harmadik feleket is.
- (7) Ha a végrehajtó hatóság nem ismert, a kibocsátó hatóság valamennyi szükséges módon tájékozódik, többek között az Európai Igazságügyi Hálózat³⁹ kapcsolattartóinak közbeiktatásával annak érdekében, hogy beszerezze a végrehajtó államtól az információkat.
- (8) Amennyiben a végrehajtó hatóság, amely a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot átvette, nem rendelkezik hatáskörrel a határozat elismerésére és az annak végrehajtásához szükséges intézkedések megtételére, azonnal továbbítja a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot a tagállamán belüli illetékes végrehajtó hatósághoz és erről megfelelően tájékoztatja a kibocsátó hatóságot.

15. cikk

A biztosítási intézkedést elrendelő határozat továbbítása egy vagy több végrehajtó államnak

- (1) A biztosítási intézkedést elrendelő határozatot a 14. cikk szerint egy adott időpontban csak egy végrehajtó államnak lehet továbbítani.
- (2) A meghatározott vagyontárgyakra vonatkozó biztosítási intézkedést elrendelő határozat egynél több végrehajtó államnak is továbbítható egyidejűleg, amennyiben:
- a) a kibocsátó hatóság észszerű indokok alapján feltételezheti, hogy a biztosítási intézkedést elrendelő határozat hatálya alá tartozó különböző vagyontárgyak különböző végrehajtó államokban találhatók,
 - b) a biztosítási intézkedést elrendelő határozatban foglalt meghatározott vagyontárgy befagyasztása több mint egy végrehajtó állam területére kiterjedő fellépést tesz szükségessé, vagy
 - c) a kibocsátó hatóság észszerű indokok alapján feltételezheti, hogy a biztosítási intézkedést elrendelő határozat hatálya alá tartozó meghatározott vagyontárgy két vagy több meghatározott végrehajtó állam egyikében található.
- (3) A pénzüsszegre vonatkozó biztosítási intézkedést elrendelő határozat egyidejűleg egynél több végrehajtó államnak is továbbítható, amennyiben a kibocsátó hatóság ezt különösen szükségnek tartja, kiváltképpen ha a kibocsátó államban és bármely végrehajtó államban befagyasztható vagyon becsült értéke valószínűsíthetően nem elegendő biztosítási intézkedést elrendelő határozatban megnevezett teljes összeg fedezésére.

16. cikk

A biztosítási intézkedést elrendelő határozat formanyomtatványa

- (1) A biztosítási intézkedést elrendelő határozatot a II. mellékletbe foglalt formanyomtatványon kell kibocsátani.

³⁹

A Tanács 2008/976/IB határozata (2008. december 16.) az Európai Igazságügyi Hálózatról (HL L 348., 2008.12.24., 130. o.).

- (2) A kibocsátó hatóság kitölti a formanyomtatványt, aláírja azt és igazolja, hogy annak tartalma pontos és helytálló.
- (3) A kibocsátó hatóság lefordítja a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot a végrehajtó állam hivatalos nyelvére vagy a végrehajtó állam által az e cikk (4) bekezdésének megfelelően megjelölt bármely más nyelvre.
- (4) A tagállamok a Bizottsághoz benyújtott nyilatkozatban bármikor kijelenthetik, hogy készek elfogadni az Unió egy vagy több másik hivatalos nyelvén készült fordításokat is.

17. cikk

A biztosítási intézkedést elrendelő határozatok elismerése és végrehajtása

A végrehajtó hatóság minden további alaki követelmény nélkül elismeri a 14. cikkel összhangban hozzá továbbított, biztosítási intézkedést elrendelő határozatot, és megteszi az annak végrehajtáshoz szükséges intézkedéseket, kivéve ha az érintett hatóság úgy dönt, hogy a 18. cikkben az elismerés, illetve a végrehajtás megtagadására vagy a 20. cikkben a végrehajtás elhalasztására vonatkozóan előírt okok valamelyikére hivatkozik.

18. cikk

A biztosítási intézkedést elrendelő határozatok elismerése és végrehajtása megtagadásának okai

- (1) A végrehajtó hatóság kizárólag akkor dönthet úgy, hogy nem ismeri el vagy nem hajtja végre a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot, ha:
 - a) a 16. cikkben előírt formanyomtatvány hiányos, nyilvánvalóan helytelen, és a (2) bekezdés szerinti konzultációt követően nem egészítették ki;
 - b) a biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtása ellentétes lenne a non bis in idem elvvel;
 - c) a végrehajtó állam joga szerint mentesség vagy kiváltság áll fenn, ami megakadályozná az érintett vagyona belföldön kibocsátott biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtását;
 - d) a határozat a kibocsátó állam területén kívül és részben vagy teljes egészében a végrehajtó állam területén kívül elkövetett bűncselekményen alapul, és az a cselekmény, amely miatt a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot kibocsátották, a végrehajtó államban nem minősül bűncselekménynek;
 - e) a 3. cikk (2) bekezdésében említett esetben a biztosítási intézkedést elrendelő határozat alapjául szolgáló cselekmény a végrehajtó állam joga szerint nem bűncselekmény; mindazonáltal, adók vagy illetékek, vámok és deviza vonatkozásában a biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtása nem tagadható meg azon az alapon, hogy a végrehajtó állam joga nem ugyanolyan típusú adót vagy illetéket ír elő, vagy nem ugyanolyan típusú adó-, illeték-, vám- és devizasabályokat tartalmaz, mint a kibocsátó állam joga.
- (2) Az (1) bekezdésben említett esetekben a biztosítási intézkedést elrendelő határozat elismerésének vagy végrehajtásának teljes vagy részleges megtagadásáról szóló határozat meghozatala előtt a végrehajtó hatóság bármely megfelelő módon konzultációt folytat a kibocsátó hatósággal, és adott esetben felkéri a kibocsátó hatóságot bármely szükséges információ haladéktalan megadására.

- (3) A végrehajtó hatóság dönthet a biztosítási intézkedést elrendelő határozat hatályon kívül helyezéséről, ha a végrehajtás során a tudomására jut, hogy az elismerés és a végrehajtás megtagadására vonatkozó indokok egyike alkalmazandó.

19. cikk

A biztosítási intézkedést elrendelő határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó határidők

- (1) A biztosítási intézkedést elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó határozatot ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell meghozni, illetve a befagyasztást ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell elvégezni, mint egy hasonló belföldi ügyben, és mindenképpen az e cikkben meghatározott határidőkön belül.
- (2) Amennyiben a kibocsátó hatóság a biztosítási intézkedést elrendelő határozatban azt jelezte, hogy észszerű indokok alapján feltételezhető, hogy a kérdéses vagyont hamarosan eltávolítják vagy megsemmisítik, és azonnali befagyasztásra van szükség, vagy a kibocsátó hatóság a biztosítási intézkedést elrendelő határozatban azt jelezte, hogy a biztosítási intézkedést egy konkrét időpontban kell végrehajtani, a végrehajtó hatóság maradéktalanul figyelembe veszi ezt az előírást.
- (3) A végrehajtó hatóság meghozza a biztosítási intézkedést elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntést, vagy mielőbb és – e cikk (7) bekezdésének sérelme nélkül – legkésőbb 24 órával a biztosítási intézkedést elrendelő határozatnak a végrehajtó hatóság általi átvételét követően konzultációt folytat a kibocsátó hatósággal a 18. cikk (2) bekezdésének megfelelően.
- (4) Ha a végrehajtó hatóság a 18. cikk (2) bekezdése szerinti konzultációt folytat a kibocsátó hatósággal, a végrehajtó hatóság haladéktalanul meghozza a biztosítási intézkedést elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntést.
- (5) A végrehajtó hatóság megfelelő írásbeli rögzítést biztosító eszköz felhasználásával haladéktalanul közli a biztosítási intézkedést elrendelő határozatra vonatkozó döntést a kibocsátó hatósággal.
- (6) A végrehajtó hatóság haladéktalanul és e cikk (7) bekezdésének sérelme nélkül, de legkésőbb 24 órával az e cikk (3) bekezdésében említett döntés meghozatalát követően végrehajtja a befagyasztást, kivéve, ha a 20. cikk alapján a halasztás valamely indoka áll fenn.
- (7) Amennyiben egy konkrét ügyben nem lehet betartani a (3) vagy a (6) bekezdésben megállapított határidőket, a végrehajtó hatóság erről bármely rendelkezésre álló módon, azonnal tájékoztatja a kibocsátó hatóságot, közölve a késedelem okát, és konzultációt folytat a kibocsátó hatósággal a befagyasztás végrehajtásának megfelelő időzítéséről.

20. cikk

A biztosítási intézkedést elrendelő határozatok végrehajtásának elhalasztása

- (1) A végrehajtó hatóság elhalaszthatja a 14. cikkel összhangban továbbított biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtását, amennyiben:
1. a határozat végrehajtása sértheti egy folyamatban lévő nyomozás érdekeit, az általa ésszerűnek ítélt időpontig;

2. a vagyon már biztosítási intézkedést elrendelő határozat hatálya alá tartozik, e határozat hatályon kívül helyezéséig; vagy
 3. a vagyon már biztosítási intézkedést elrendelő határozat hatálya alá tartozik a végrehajtó államban zajló más eljárások során, e határozat hatályon kívül helyezéséig.
 4. Azonban ez a pont csak abban az esetben alkalmazandó, ha a nemzeti jog szerint az ilyen határozat elsőbbséget élvez a büntetőeljárás lefolytatása során későbbi időpontban kibocsátott, biztosítási intézkedést elrendelő határozatokkal szemben.
- (2) A végrehajtó hatóság megfelelő írásbeli rögzítést biztosító eszköz felhasználásával azonnal jelentést tesz a kibocsátó hatóságnak a határozat végrehajtásának elhalasztásáról, többek között a halasztás okairól és lehetőség szerint várható időtartamáról. Amint a halasztás oka megszűnik, a végrehajtó hatóság azonnal megteszi a szükséges intézkedéseket a határozat végrehajtására, és megfelelő írásbeli rögzítést biztosító eszköz felhasználásával tájékoztatja erről a kibocsátó hatóságot.

21. cikk

Az érdekelt felek tájékoztatására irányuló kötelezettség

- (1) A 22. cikk sérelme nélkül, a végrehajtó hatóság a végrehajtást követően értesíti határozatáról azt a személyt, akivel szemben a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot hozták, valamint minden más érdekelt felet, így azokat a jóhiszemű harmadik feleket, akiket a végrehajtó hatóság a 14. cikk (6) bekezdésének megfelelően tájékoztatott.
- (2) Az értesítés legalább rövid információt tartalmaz a biztosítási intézkedést elrendelő határozat indokairól, a határozatot kibocsátó hatóságról, valamint a végrehajtó állam nemzeti joga szerint igénybe vehető, hatályos jogorvoslati lehetőségekről.

22. cikk

Titoktartás

- (1) A biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtása során a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság kellően figyelembe veszi a nyomozás titkosságát.
- (2) A végrehajtó hatóság nemzeti jogával összhangban garantálja a biztosítási intézkedést elrendelő határozatban szereplő tények és a határozat tartalmának titkosságát, kivéve az annak végrehajtásához szükséges mértéket. Ha a végrehajtó hatóság nem tud megfelelni a titkosság követelményének, azonnal értesíti erről a kibocsátó hatóságot.
- (3) A folyamatban lévő nyomozások érdekeinek megóvása érdekében a kibocsátó hatóság kérheti a végrehajtó hatóságot, hogy egy korlátozott időszakban tartsa titokban a biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtását.

23. cikk

A biztosítási intézkedést elrendelő határozatok időtartama

- (1) A vagyon mindaddig biztosítva marad a végrehajtó államban, amíg e tagállam illetékes hatósága nem ad végleges választ a 4. cikk szerint továbbított

vagyonelkobzást elrendelő határozatra, vagy a kibocsátó hatóság nem tájékoztatja a végrehajtó hatóságot bármely olyan döntéséről vagy intézkedéséről, amelynek következtében a határozat végrehajthatósága megszűnik, vagy a 30. cikk (1) bekezdésének megfelelően vissza nem vonják a határozatot.

- (2) A kibocsátó hatósággal folytatott konzultációt követően, a végrehajtó hatóság az ügy körülményeit szem előtt tartva indokolással ellátott kérést intézhet a kibocsátó hatósághoz annak érdekében, hogy korlátozzák a vagyon befagyasztásának időszakát. Ha a kibocsátó hatóság nem ért egyet ezzel a korlátozással, arról indokait ismertetve tájékoztatja a végrehajtó hatóságot. Ha a kibocsátó hatóság a kérelem kézhezvételét követő hat héten belül nem ad tájékoztatást, a végrehajtó hatóság hatályon kívül helyezheti a biztosítást elrendelő határozatot.

24. cikk

A biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtásának lehetetlensége

Amennyiben a biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtása nem lehetséges, mivel a biztosítandó vagyontárgyat már elkobozták, az eltűnt, megsemmisült, vagy nem fellelhető a tanúsítványban megjelölt helyen, vagy mivel a vagyon fellelhetőségének helyét nem kellő pontossággal adták meg a kibocsátó állammal folytatott konzultációt követően sem, erről a kibocsátó állam illetékes hatóságát haladéktalanul értesíteni kell.

25. cikk

Jelentéstétel

A végrehajtó hatóság a határozat végrehajtását követő három napon belül megfelelő írásbeli rögzítést biztosító eszköz felhasználásával jelentést tesz a kibocsátó hatóságnak a biztosítási intézkedést elrendelő határozat végrehajtása érdekében meghozott intézkedésekről és azok eredményéről, beleértve a biztosított vagyon leírását és arra vonatkozó értékbecslést.

IV. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

26. cikk

A végrehajtásra vonatkozó jog

- (1) A biztosítási intézkedést vagy vagyonelkobzást elrendelő határozat végrehajtására a végrehajtó állam joga szerint kerül sor és annak hatóságai kizárólagos hatáskörrel rendelkeznek a végrehajtási eljárásra vonatkozó döntések és az azokhoz kapcsolódó valamennyi intézkedés meghatározása tárgyában.
- (2) A jogi személy ellen hozott biztosítási vagy vagyonelkobzást elrendelő határozatot akkor is végre kell hajtani, ha a végrehajtó állam nem ismeri el jogi személyek büntetőjogi felelősségének elvét.
- (3) A 8. cikk (2) és (3) bekezdésétől eltérve, a 4. és a 14. cikknek megfelelő továbbítás eredményeképpen a végrehajtó állam a biztosítási intézkedést vagy vagyonelkobzást

elrendelő határozat helyett nem állapíthat meg intézkedéseket a kibocsátó állam beleegyezése nélkül.

27. cikk

Az illetékes hatóságok bejelentése

- (1) *[E rendelet alkalmazásának dátuma]*-ig valamennyi tagállam tájékoztatja a Bizottságot arról, hogy a 2. cikk 8. és 9. pontjába foglalt meghatározás szerinti mely hatóság vagy hatóságok illetékesek nemzeti joga alapján, amennyiben e tagállam:
 - a) a kibocsátó állam, vagy
 - b) a végrehajtó állam.
- (2) Valamennyi tagállam kijelölhet egy vagy több, a biztosítási intézkedést vagy vagyoneklobzást elrendelő határozatok továbbításáért és átvételéért felelős és az illetékes hatóságokat segítő központi hatóságot, amennyiben ez az adott tagállam belső rendszerének felépítéséből adódóan szükségesnek bizonyul. A tagállamok tájékoztatják erről a Bizottságot.
- (3) A Bizottság a beérkezett információt valamennyi tagállam számára hozzáférhetővé teszi.

28. cikk

Kommunikáció

- (1) E rendelet hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság szükség esetén bármely megfelelő módon konzultál egymással.
- (2) Valamennyi kommunikációt, így azt is, amelynek célja a biztosítási intézkedést vagy vagyoneklobzást elrendelő határozat végrehajtásához szükséges bármely dokumentum továbbításával vagy hitelességével kapcsolatos problémák rendezése, a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság közvetlen kapcsolatfelvétel révén, vagy – ha a tagállam a 27. cikk (2) bekezdésének megfelelően központi hatóságot jelölt ki – e központi hatóság bevonásával kell lefolytatni.

29. cikk

Több határozat

- (1) Ha a végrehajtó állam illetékes hatóságai legalább két, ugyanazon természetes vagy jogi személlyel szemben kibocsátott, pénzüsszegre vonatkozó biztosítási intézkedést vagy vagyoneklobzást elrendelő határozatot dolgoznak fel, és az érintett személy a végrehajtó államban nem rendelkezik elegendő vagyoni eszközzel ahhoz, hogy valamennyi határozatot végre lehessen hajtani, a végrehajtó hatóságnak – az összes körülmény megfelelő mérlegelése mellett – a végrehajtó állam joga szerint kell döntést hoznia arról, hogy a határozatok közül melyiket kell végrehajtani.

Az említett körülmények közé tartozhat a sértettek érdeke, a befagyasztott vagyoni eszközök érintettsége, az egyes határozatok kelte, valamint az egyes határozatok továbbításának időpontja, illetve a bűncselekmény viszonylagos súlya és elkövetési helye.

- (2) Az (1) bekezdés akkor is alkalmazandó, ha a végrehajtó állam illetékes hatóságai legalább két, ugyanazon meghatározott vagyontárgyra vonatkozó biztosítási intézkedést vagy vagyonelkobzást elrendelő határozatot dolgoznak fel.

30. cikk

A végrehajtás megszüntetése

A kibocsátó hatóság megfelelő írásbeli rögzítést biztosító eszköz felhasználásával azonnal értesíti a végrehajtó hatóságot minden olyan döntésről vagy intézkedésről, amelynek következtében a határozat végrehajthatósága megszűnik vagy azt bármely egyéb ok miatt vissza kell vonni.

A végrehajtó állam azonnal megszünteti a határozat végrehajtását azt követően, hogy a kibocsátó hatóság értesítette a döntésről vagy az intézkedésről.

31. cikk

A befagyasztott és elkobzott vagyon kezelése és az azzal való rendelkezés

- (1) A végrehajtó állam a befagyasztott vagy elkobzott vagyont a vagyon értékcsökkenésének megelőzése céljából, és a 2014/42/EU irányelv 10. cikkének megfelelően kezeli.
- (2) Figyelemmel arra, hogy a 2010/24/EU irányelvnek megfelelően segítséget kell nyújtani az adókövetelések behajtásában, a végrehajtó államnak az alábbiak szerint kell rendelkeznie a vagyonelkobzást elrendelő határozat végrehajtásából befolyt pénzzel, kivéve ha a vagyonelkobzást elrendelő határozathoz a sértett kártérítésére vonatkozó határozatot csatoltak, vagy a részt vevő tagállamok ettől eltérően állapodtak meg:
- a) amennyiben a vagyonelkobzást elrendelő határozat végrehajtásából befolyt összeg egyenlő, vagy kevesebb mint 10 000 EUR, az összeg a végrehajtó államot illeti meg;
 - b) amennyiben a vagyonelkobzást elrendelő határozat végrehajtásából befolyt összeg több mint 10 000 EUR, a végrehajtó államnak az összeg 50 %-át át kell utalnia a kibocsátó államnak.
- (3) Ha a kibocsátó állam igazságügyi hatósága a sértett kártérítésére vagy kártalanítására vonatkozó határozatot bocsátott ki, a megfelelő összeg – amennyiben az nem haladja meg az elkobzott összeget – a kibocsátó államot illeti meg a sértett kártérítése vagy kártalanítása céljából. Bármely fennmaradó vagyonnal a (2) bekezdésnek megfelelően kell rendelkezni.
- (4) A vagyonelkobzást elrendelő határozat végrehajtásából befolyt, a pénztől különböző más vagyontárgyak felett az a)–e) pontba foglalt szabályok szerint kell rendelkezni.
- a) A vagyontárgyak értékesíthetők; ebben az esetben az értékesítésből befolyt összeg felett a (2) bekezdésben meghatározottak szerint kell rendelkezni.
 - b) A vagyontárgyak átruházhatók a kibocsátó államra; amennyiben a vagyonelkobzást elrendelő határozat pénzüsszetre vonatkozik, a vagyontárgyakat csak a kibocsátó hatóság beleegyezésével lehet a kibocsátó tagállamra átruházni.

- c) A kibocsátó tagállam hozzájárulásával a vagyontárgyak közérdekű vagy szociális célokra használhatók fel a végrehajtó államban, ezen állam jogának megfelelően.
 - d) Amennyiben az a) és b) pont egyike sem alkalmazható, úgy a vagyontárgyak felett a végrehajtó állam jogának megfelelően más módon is rendelkezhet.
 - e) Ha a kibocsátó állam igazságügyi hatósága a vagyontárgyak sértettnek való visszaszolgáltatására vonatkozó határozatot bocsátott ki, a végrehajtó hatóság meghozza az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a vagyontárgyakat visszaszolgáltassák a sértettnek; amennyiben a vagyontárgyakat nem lehet visszaszolgáltatni a sértettnek, a vagyontárgyak értéke a kibocsátó államot illeti meg a sértett kártalanítása céljából, és bármely fennmaradó vagyonnal a (2) bekezdés szerint kell rendelkezni.
- (5) A kibocsátó hatóság a (3) bekezdésben és a (4) bekezdés d) pontjában említett döntést közli a végrehajtó hatósággal. Ha a sértett kártérítésére vagy kártalanítására irányuló eljárás folyamatban van a kibocsátó államban, a végrehajtó állam tartózkodik az elkobzott vagyonnal való rendelkezéstől mindaddig, amíg a határozatot nem közlik a végrehajtó hatósággal.

32. cikk

Költségek

- (1) A tagállamok nem követelhetik egymástól az e rendelet alkalmazásával felmerülő költségek megtérítését.
- (2) Amennyiben a végrehajtó állam felmerülő költségeit jelentősnek vagy kivételesnek tartja, a végrehajtó hatóság javasolhatja a kibocsátó hatóságnak a költségek megosztását. A kibocsátó hatóság az ilyen javaslatról a végrehajtó hatóság által benyújtott részletes leírások alapján határoz.

33. cikk

Elismerés és végrehajtás elleni jogorvoslati lehetőségek a végrehajtó államban

- (1) Bármely érdekelt fél, így a jóhiszemű harmadik felek – jogaik megóvása érdekében – jogorvoslati lehetőségekkel rendelkeznek a biztosítási intézkedést vagy vagyonekobzást elrendelő határozat 8. és 17. cikk szerinti elismerésével és végrehajtásával szemben, beleértve a 2014/42/EU irányelv 8. cikkében előírt lehetőségeket. A jogorvoslatot a végrehajtó állam bírósága előtt, annak nemzeti jogával összhangban kell kezdeményezni. A kereset a végrehajtó állam joga szerint felfüggesztő hatállyal bírhat.
- (2) A biztosítási intézkedést vagy vagyonekobzást elrendelő határozat meghozatalát megalapozó érdemi indokokat a kibocsátó állam bírósága előtt nem lehet megtámadni.
- (3) A kibocsátó állam illetékes hatóságát tájékoztatni kell az (1) bekezdésnek megfelelően benyújtott bármely jogorvoslatról.

34. cikk

Visszatérítés

- (1) Amennyiben a végrehajtó állam nemzeti joga alapján felelős a 33. cikkben említett érdekelt felek egyikének a hozzá a 4. és az 14. cikk szerint továbbított biztosítási intézkedést vagy vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásával okozott kárért, a kibocsátó állam megtéríti a végrehajtó államnak az említett felelősség címén az érdekelt félnek kifizetett kártérítés összegét, kivéve, ha és olyan mértékben, amennyiben a károkozást részben vagy egészben kizárólag a végrehajtó állam magatartása okozta.
- (2) Az (1) bekezdés nem érinti a tagállamok nemzeti jogának a természetes vagy jogi személyek által benyújtott kártérítési igényekre vonatkozó rendelkezéseit.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

35. cikk

Statisztika

A tagállamok rendszeresen összegyűjtik és megőrzik az érintett hatóságoktól származó átfogó statisztikákat. A gyűjtött statisztikákat évente el kell küldeni a Bizottságnak, és azoknak a 2014/42/EU irányelv 11. cikkének (2) bekezdésében előírtakon felül az alábbiakat kell tartalmazniuk:

- a) a más tagállamtól kapott biztosítási intézkedést és vagyonekobbzást elrendelő határozatok száma;
- b) a más tagállamtól kapott azon biztosítási intézkedést és vagyonekobbzást elrendelő határozatok száma, amelyek elismerését és végrehajtását megtagadták;
- c) azon esetek száma, amikor az e rendelet szerinti vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásából befolyt vagyomból a sértett kapott kártérítést vagy kártalanítást;
- d) az e rendelet szerinti biztosítási intézkedést és vagyonekobbzást elrendelő határozatok végrehajtásának átlagos időtartama.

36. cikk

A tanúsítvány és a formanyomtatvány módosításai

A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 37. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. és II. mellékletbe foglalt tanúsítvány és formanyomtatvány módosítása tekintetében.

37. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

- (2) A Bizottságnak a 36. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól [*e rendelet alkalmazásának időpontja*]-tól/-től kezdődő hatállyal.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 36. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 36. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő 2 hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam [2 hónap]-pal meghosszabbodik.

38. cikk

Felülvizsgálati záradék

A Bizottság legkésőbb [*e rendelet alkalmazási időpontja után öt évvel*] jelentést nyújt be e rendelet alkalmazásáról az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A Bizottság a jelentéshez szükség szerint e rendelet kiigazítására irányuló javaslatokat csatol.

39. cikk

Felváltás

E rendelet [*e rendelet alkalmazási időpontja*]-tól/-től felváltja a 2003/577/IB kerethatározatot és a 2006/783/IB kerethatározatot az e rendelet által kötelezett tagállamok tekintetében.

40. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A rendelet [*a rendelet hatálybalépését követő hat hónap*]-tól/-től alkalmazandó, a 27. cikk kivételével, amely [*a rendelet hatálybalépésének időpontja*]-tól/-től kezdve alkalmazandó.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben,

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*